

ועדת איכות הסביבה

ישיבה בנושא

עתיד העצים בשד' ירושלים – לאור הסדרת הקו האדום של הרק"ל

שהתקיימה ביום ג' – 15.05.2018, שעה 17.30

בחדר ההנהלה, בניין העירייה, קומה 12

סטנוגרמה

לורן לוי-ידגרוב

שוש בלו

מ"מ מנהלת לשכה חבר המועצה עו"ד ראובן לדיאנסקי

עיריית תל אביב-יפו

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

נכחו ה"ה:		
עו"ד ראובן לדיאנסקי - יו"ר		
בהשתתפות: מר עודד גבולי - מהנדס העיר ומר יואב דוד - אדריכל העיר		
חברי הועדה ה"ה:		
מוזמנים ה"ה:		
מר חגי ירון	מנהל מנהלת הרכ"ל בעת"א	
גב' סיגל שכטר		
גב' מיכל ברזל כהן	נשיאת עמותת "ירוק במקום בטון:	מר יעקב גילת
גב' כרמית בן מרדכי		
גב' ורד נבון	תושבת יפו	
מר חיים גבריאלי	אגרונום אגף שפ"ע	
מר עזרה זיו	מנהל תחום העצים באגף שפ"ע	
גב' מיכל נהרי	אגרונומית גנים ונוף	
מר אלון אלירן	תושב	
גב' גלי גלט שמחי	סמנכ"ל איכות וקיימות נת"ע	
גב' עירית רחמני	מנהלת אגף תנועה נת"ע	
מר רפאל חזני	קהילת ת"א יפו - חברה להגנת הטבע	
מר רוני ניסים	עיתונאי ואזרח העיר	
גב' לירון קימל		

עיריית תל אביב-יפו

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

		גב' אביבה שמש
--	--	----------------------

על סדר היום:

← עתיד העצים בשד' ירושלים – לאור הסדרת הקו האדום של הרק"ל

* * *

עיריית תל אביב-יפו

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

שלום לכולם, אני פותח את הישיבה.
בשונה ממנהגנו, לא נעשה פה סבב שמות. ישר נתחיל עם העניין.
הישיבה הזאת היא בעצם תולדה של פגישה שהתה לפני חודשיים בחברה להגנת הטבע, בהקשר של הציר בשדרות ירושלים, איפה שאמור לעבור הרק"ל האדום.
כבר לפני שנה היתה התייחסות, גם של תושבים וגם של החברה להגנת הטבע, בכל מה שקשור לסוגיית העצים במקום, הפיקוסים. אנחנו נמצאים באיזה שהוא עיתוי, בעיני קצת אופטימי, כי נת"ע אמורים בחודש הקרוב לעדכן את התוכניות בהקשר הזה, ואני חושב שיש לנו שעת כושר להשפיע ולהצליח לשמר את העצים. נמצא כאן גם מהנדס העיר - עודד גבולי, וחגי ירון – ראש מנהלת הרק"ל, ועוד רבים וטובים. יואב דוד נמצא פה, אדריכל העיר.
נתחיל עם המצגת של חגי. נראה את המצב העובדתי. רובכם מכירים את התוכניות, אבל בכל זאת בקצרה תראה בציר הזה מה עתיד להיות ואחר כך נעבור למצגת נוספת של הצעה חלופית בעניין הציר עצמו, שבעצם מאפשר השארת עצים עם תזוזה מסוימת של התחנות, ומשמר את העצים, ואת זה אדריכל פיליפ יציג.

מר חגי ירון:

אחר הצהריים טובים לכולם. אני רוצה לתת קצת רקע כללי על התכנון, על הקו האדום ועל שדרות ירושלים, וגם להציג נתיבות של חברת נת"ע שנמצאות כאן: גלי גלט שמחי, שהיא סמנכ"לית קיימות ואיכות הסביבה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

תודה רבה שהגעת, בהתראה מאד קצרה. היתה לנו איזו שהיא 'פאשלה' קטנה, אז תודה רבה שבאת.

מר חגי ירון:

ועירית רחמני שהיא מנהלת אגף תנועה של נת"ע.
ברשותכם, אני רוצה לתת קצת את הרקע הכללי על העבודות ועל המהלכים או מה שמתוכנן בתקופה הקרובה, ואז אני ארד משם לעצים.
בשדרות ירושלים התחילו העבודות של נת"ע לפני מספר חודשים, בחלק הדרומי, שזה רחוב הגיבורים וצפונה, עד רחוב הבעל שם טוב. העבודות האלה יילכו ויתקדמו במהלך השנה הקרובה צפונה, עד שהשדרה תיכנס לעבודה מלאה.
אני רוצה למקד את הדיון הזה. הדיון הזה הוא דיון שהוא על עצים. כל השדרה, עד החלק של שלושת התחנות הצפוניות שבשדרה, שמיד נראה אותן, זה 3 תחנות שנמצאות במרכז השדרה בחלק הצפוני – ארליך, בן צבי

עיריית תל אביב-יפו

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

וסלמה – שהם באזור הפיקוסים, בהם צפויה כריתה של עצים לצורך רציפי התחנות. מדובר על 26 עצים. החלקים האחרים – חלק אחד הדרומי, כבר נמצא בעבודה; והחלק המרכזי שייכנס לעבודה בחודשים הקרובים, התחנה שבו היא נמצאת מדרום ולכן אין שם עצי פיקוסים ואין עצים לכריתה. אנחנו מדברים על 3 תחנות – ארליך, בן צבי וסלמה – שהן במקטע שעליו אנחנו מדברים.

יש פה מצגת כללית על התכנון. אני חושב שאפשר לדלג עליה. אני רק מראה לכם בגדול את החתך, איך צפוי להיראות החלק הצפוני של הרחוב. יש לנו את השדרה במרכז, שהיא נשמרת כמו שהיא היום, לצידה מסילות משני הצדדים, עוד חלק שקוראים לו מסעה מנהלת תנועה, זה מעין מדרחוב, אבל יש לו תנועה מקומית של כלי רכב או תנועה של רכבי תפעול וחירום ומדרכות בצדדים. ככה ייראה החלק הצפוני, מארליך וצפונה, הוא יהיה ללא כלי רכב שעוברים מכיוון צפון לדרום.

יש לנו מופעים שונים של השדרה הזאת. באזורים האלה, אתם יכולים לראות כאן, זו למעשה הנקודה, הכמות של העצים, אולי זה קצת יותר, פה מופיעים 23, אני ספרתי 26 עצים בתוכניות. בחזיתות התחנות, ברציפי התחנות, איפה שתעמוד הרכבת, מול דלתות הרכבת, שם העצים מיועדים לכריתה, העצים שנמצאים מול הדלתות בחלק הזה.

זה בעצם הרקע הכללי, הרקע של התכנון המוקדם, מה שאתם רואים כאן זה תכנון מוקדם של חברת נת"ע משנת 2016 כמדומני, וזה בעצם מה שיש בידינו. אנחנו בעיתי קצת מוקדם לדעתי מבחינת התכנון המפורט. אולי נציגות נת"ע יוכלו להתייחס לזה בהמשך, מתי ואיך נוכל לראות את התכנון הסופי לקראת היציאה לביצוע. ואני מניח שזה הרקע, ראובן, שרצית, כדי שפיליפ יוכל להציג את הצעתו ל-3 התחנות שמדובר בהן. אפשר להציג עוד נתונים על הרכבת, אבל בואו נצמצם את זה, נהיה ממוקדים רק לנושא העצים.

מר ראובן לדיאנסקי - היו"ר:

אנחנו ממוקדים. הדיון הזה הוא לעניין העצים. אני רוצה שפיליפ יציג את התוכנית החלופית שלו. אחר כך ניתן גם לעודד לומר כמה דברים. מהנדס העיר הוא גם דירקטור ב-נת"ע, אז יש לנו פה כוח כפול.

אדר' פיליפ ברנדס:

מדובר על בהחלט 3 התחנות – ארליך, סלמה ובן צבי, ואני מציע תיקונים מינוריים כדי לשמור על העצים הקיימים. כי אחרי הפגישה של אתמול עם נת"ע, אני מצד אחד מאד אופטימי ומצד שני מאד פסימי. מאד אופטימי, למה? כי למרות כל החששות, הבנו שלמעשה התיקונים שאנחנו מציעים רציניים ושאינן סיבה טכנית הנדסית לסרב להם, כך שאני שמחתי לשמוע שהתוכניות הן תוכניות מעשיות ולא איזו אוטופיה שדורשת מהפכה בתכנון. אני פסימי מצד שני, כי התגובות לא היו ממש של שיתוף פעולה. הקשבה כן, אבל שיתוף פעולה, השתלבות של התוכניות שלנו בתוכניות של נת"ע – לזה עוד לא הגענו, אבל אני מקווה שנגיע.

עיריית תל אביב-יפו

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

רחוב ארליך, תחנה ראשונה, יותר דרומה. זו התחנה המתוכננת. אני מציע להזיז את התחנה 40 מטר יותר צפונה. שם יש רק עצים צעירים שאפשר להעתיק ולשתול מחדש. 8 פיקוסים פה כבר שמורים. אלה העצים שמיועדים לכריתה. אלה העצים שאני לא מכניס לתחנה החדשה. וזה החלל הפתוח שאני מציע, כולל כריתה של כמה עצים צעירים פה בהתחלה, וכל השאר פה פנוי לתחנה. תחנה שניה, על צומת בן צבי – גם פה מספיק הזזה של 44 מטר יותר צפונה, ואנחנו שוב מצילים 5 פיקוסים מבוגרים שנראה אותם עוד מעט. את כל סדרת העצים האלה אנחנו מצליחים להציל. זה המרחק הפתוח. חלק מתחנת נת"ע עומד על המרחק הזה, אבל ממשיך. תחנה אחרונה – פה השינוי הוא קצת יותר דרמטי, 120 מטר, אני ממקם את תחנת סלמה, עוד מעט נראה פה את שתי שורות העצים פה הכי חשובים אולי של כל השדרה, הכי שמורים עד היום, אני מציע למקם את התחנה מול תיאטרון נגה. יש בזה הרבה היגיון – בתיאטרון נגה קודם יש כיכר, יש מזרקה, יש מבנה מונומנטאלי וזה ממש הכניסה הראשונה לתוך יפו. יתרון שני זה שמול תיאטרון גשר, למעשה אין פה כמעט עצים מבוגרים, יש פה אחד, אני מקווה שנוכל להציל אותו אם הדלתות לא נפתחות מולו. כך שאנחנו למעשה שומרים על כל הסדרה הזאת, כל השורות האלה מייצרים פה תחנה חמישית. הערה אחת אולי – אתמול כשהצגתי את זה, גליה אמרה לי שאולי התחנה הזאת הופכת להיות צרה מדי. הבוקר הלכתי לבדוק ובדקתי. קודם כל, היא ארוכה מדי, היא 89 מטר, שעל פי מה שאמרו לנו אתמול צריך רק 80 מטר. כלומר, אפשר כבר לקצר פה. ואפשר קצת להזיז אותה יותר דרומה, כי גם פה יש עצים צעירים שאפשר לוותר עליהם יותר בקלות. כלומר, הפיתרון עדיין קיים, הוא מאד פונקציונאלי וגם מבחינה סימבולית אני חושב שהוא מוסיף עוד משהו.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אתה חושב שזה מצריך השקעה כספית נוספת? לוח הזמנים ישתנה כתוצאה מההצעה הזאת?

אדר' פיליפ ברנדס:

הצענו את זה פעם ראשונה בעירייה באוקטובר שנה שעברה. חיכינו הרבה זמן עד שקיבלנו תשובה מהעירייה, כמה חודשים. אמרו לנו – למרות חשיבות הנושא, ההצעות לא מתקבלות. בלי הסבר. זה היה לפני 10 חודשים או 8 חודשים. אחר כך נת"ע אף פעם לא נתנה לנו תשובה או הסכימה לפגוש אותנו, רק אתמול. אז נכון שזה אולי מאוחר, אבל אני מצטער שלא,

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

זאת לא היתה השאלה. כנראה לא הסברתי את עצמי נכון. אני שאלתי – האם לדעתך, מבחינת התכנון, הרי אנחנו נכנסים עכשיו לחודש, נת"ע נכנסים לחודש של עדכון התוכנית. אני שאלתי – האם לדעתך כתוצאה

עיריית תל אביב-יפו

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

מהחלופה שאתה מציג, אנחנו הולכים לשנות, נת"ע תשנה את לוח הזמנים, זה יתעכב כל הבנייה של הציר הזה, הרכבת תתעכב? זאת השאלה.

אדר' פיליפ ברנדס:

אין שינויים פה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אז אין שינויים. ככה זה גם לי נראה.

אדר' פיליפ ברנדס:

הפסים עוברים באותו מקום. התשתיות נשארות אותן תשתיות. נכון שהמשרטטים צריכים להזדרז.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

גליה, את רוצה להגיד משפט לפני שעוברים לעודד?

אדר' פיליפ ברנדס:

זה מול נוגה. זה תיאטרון גשר, זה הצילום מהתחנה שאני מציג, וזה מתיאטרון גשר לכיוון החלל פה שאתם רואים, הוא לגמרי פנוי. פה הנזק הוא כמעט אפסי.

גליה חנוך רועה:

אני רוצה להגיד מילה, בהמשך למפגש שהיה לנו אתמול ב-נת"ע ובאמת הדברים האלה הוצגו לפני המתכננים, ונראה שהיתה היתכנות ויש על מה לדבר עניינית, לפחות מהתגובות שלהם. רואים בשקופיות איך יש אזורים חשופים לגמרי שאפשר לבנות בהם תחנה בלי נזק לעצים, ו-40 מטר דרומה או צפונה יש עצים ותיקים.

אתמול בפגישה גם הבנו שבתוך כל 80 מטר של התחנות האלה, שיש 6 כאלה לאורך יפו, אנחנו מדברים על 480 מטר, לא יינטע עץ אחד חדש בתוך המרחב של השדרה. בצדדים ברחובות כן. זאת אומרת שאנחנו יודעים שיהיו 500 מטר קרחים, ומצד שני, אם נגיד קוטר כל עץ הוא 15 מטר כפול 26, אנחנו מדברים על 400 מטר של הצללה קיימת שאנחנו גם מורידים. במקום להגיד – או קיי, אין שום עץ שיינטע, אז בואו נשמר כל עץ כזה ותיק שנותן מרחב ציבורי איכותי, ניקוי של האוויר, כל היתרונות שכולנו יודעים שלא צריך להרחיב פה על העצים, ובואו נשמר אותם ונזיז טיפה. זה שווה את ההתייחסות אל עץ כתשתית תכנונית בסיסית. זה לא

עיריית תל אביב-יפו

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

נלקח בחשבון כתשתית ועכשיו אומרים – טוב, אבל העץ מפריע. זה חייב להילקח בחשבון. אלה טעויות שכבר לא נוכל לתקן אחורה אלא רק קדימה, אבל זה מה שאני מבקשת להתייחס בתוכנית החלופית.

מר עודד גבולי:

שלא תהיינה פה אי הבנות – אני לא מאמין שאני אוהב עצים פחות ממישהו אחר שנמצא פה בחדר. ראובן מכיר גם את הטראומה האישית שלי, שהורידו לי סיסם מול הבית. חשוב שיהיה ברור לכם.

דבר נוסף – בלי קשר, אנחנו עושים הרבה מאד עבודה, לפי דעתי, כדי לשמור על עצים, ובדו שיח כמה שאפשר. יש לנו גם נספחי עצים ונספחים כמעט בכל תוכנית של הדברים האלה. יש היתרי בנייה שאנחנו לא מוותרים על עצים. אני במקרה הצלתי גם 6 סיסמים הודים בבניין לשימור שטענתי שאפשר לעשות להם הגנה בשדרות חן פה לא רחוק, שאפשר לעשות להם הגנה בחניה ושלב חניה בין העצים. עם כל הכבוד, זה לא רק במילים, חד משמעית לא רק במילים. היה פה מאבק על עץ שהיה על גבול בניה ולא הוצאנו היתר כי רצינו לשמור על העץ. חוץ מזה, ראובן מוביל אג'נדה והוא חבר מועצה, ובלי קשר אפילו להתנהלות שלי, הוא צריך לקבל את הכבוד הראוי שלו, כמו כל חבר מועצה אחר. זה חשוב לראובן, זה חשוב לעירייה וזה חשוב לכולנו. זה אחד.

שתיים – צריך להבין, גם אני בתור דירקטור של נת"ע וקצת מבין בתחום, עם כל הצניעות, גם להזיז תחנה ב-10 או 20 מטר זה לא סיפור פשוט, ואי אפשר לדעת, אני אפילו לא יודע את המשמעות של זה. קשור לתשתיות, קשור למרחקי הליכה, קשור לכל מיני חוקים של תעבורה, של תחבורה, אני לא עונה על זה. אבל יש לי תשובה הרבה יותר רצינית, כי המצגת רצינית, ואין לי ספק שעשיתם עבודה שצריך להתייחס אליה. אז אני אומר דבר נורא פשוט, שאני בתור יו"ר ועדת הנדסה של נת"ע, אני אבקש שיעבירו לי את המצגת, אני אעלה את זה בוועדה ואני אדע מה לעשות.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

את פיליפ אפשר להזמין לוועדה?

מר עודד גבולי:

אני צריך לדבר על זה עם יהודה. אין לי התנגדות.

קריאה:

יש להם רק חודש.

עיריית תל אביב-יפו

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

לא חשוב, זה יהיה בקרוב.

גליה:

אתמול הצגנו את זה לעופר סלי, חגית כהן וחנוך בורגר.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

מיכל, ירוק במקום בטון, זה בסדר, אבל גם אנחנו עושים משהו בדאגה לעצים. זה לא יהיה בעוד 4 חודשים, הכוונה היא שזה יהיה עד שיגישו את התיקון של התכנון.

גב' מיכל ברזל כהן:

פשוט אני רוצה שזה יוקלט או יירשם בפרוטוקול, כולל תאריך. כבוד לציבור. תודה לך.

מר עודד גבולי:

זה הירוק בטון שכל הזמן שואל אותי מה עם ההיתר בבזק בלינקולן?

גב' מיכל ברזל כהן:

בדיוק. זה שעשה את פארק הרצל, זה הירוק במקום בטון הזה.

מר עודד גבולי:

לא, לא אתם עשיתם, זה היה כבר.

גב' מיכל ברזל כהן:

זה אני הבאתי. עם כל הכבוד. בלי העץ הזה, לא היה קורה.

גליה חנוך רועה:

עכשיו זה שלב התכנון המפורט, בחודש הקרוב, זה הזמן לקבל החלטות ולבחון. אתמול הדברים הוצגו בפני עופר סלי, חגית כהן וחנוך בורגר, שהם בצוות התכנון המפורט שיושב על התוכניות, ומהתגובות שלהם היה נראה שבהחלט יש היתכנות והם רואים בזה משהו ששווה לבחון אותו.

עיריית תל אביב-יפו

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

זה יהיה בשבועיים הקרובים.

גליה חנוך רועה:

אני חושבת שצריך לשבת על שולחן השרטוט ולפרוט את זה לגורמים.

גב' ורד נבון:

השאלה היא יותר עקרונית – האם אפשר לשנתף את פיליפ, את גליה, נציג של התושבים נוסף, בוועדות האלה? זאת המטרה שלנו כאן בעצם. אנחנו רוצים להיות שותפים בתכנון, כדי שלא יקרה מה שקורה עכשיו לכיכר דיזנגוף.

מר עודד גבולי:

אני לא יודע לענות מפה. אני לא מנהל את נת"ע, אני מנהל את מינהל הנדסה בעיריית תל אביב יפו.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

ורד, אני אתן לך תשובה. אנשי החברה להגנת הטבע, יחד עם פיליפ, נפגשו אתמול עם גלי והמתכננים של נת"ע. יש דו שיח. אין נתק. לא לצייר פה תמונת מצב שיש נתק. אנחנו מודעים לכך שלוח הזמנים הוא נקוב, הוא די קצר - חודש ימים. עודד אמר – אני יו"ר הוועדה ההנדסית, אני אביא את הנושא בפני ההנדסה. ביקשתי ממנו שיזמינו גם את פיליפ. לא צריך משלחת, צריך בן אדם שעוסק בעניין, שהוא אדריכל שיכול להציג את זה. זה מספיק. לא צריך לא שאני אבוא כיו"ר הוועדה לאיכות הסביבה של העירייה, ולא צריך לצורך העניין שאחרים יבואו. אני חושב שהוא מקובל על כולם. הוא יבדוק את העניין, אם ניתן להביא, מה שנקרא, אורח חוץ. אני לא חושב שיש איזו שהיא בעיה גדולה, אבל הוא יבדוק את זה. הוא אמר – אני אבדוק את זה אם אפשר להזמין אותו. בכל מקרה, התוכנית של פיליפ תועבר לעודד היום, המצגת עצמה.

כרמית בן מרדכי:

הטראומה שלך של הסיסם ההודי, זו הטראומה שלי מהעץ שהוא אחד המסומנים, זה עץ שאני כל בוקר רואה אותו, בשבתות כשאין לנו תחבורה מאד רצינית בשדרה אני שומעת שם את הציוץ של הציפורים, וזו טראומה. הטראומה הזאת תיזכר בה, כי זה מה שאנחנו עוברים, אנחנו כולנו עזבנו את העבודה שלנו, את הבית שלנו, את הזמן שלנו, את המשפחה שלנו, בשביל להיות פה היום ולבקש להתייחס בצורה פרטנית לכל עץ, כי הם לא יכולים להגיד את זה, ורק אנחנו יכולים לשבת ולבקש מכם – בבקשה תתייחסו אליהם. כל עץ שתצילו זו ברכה. וכל עץ שיורד זה אסון מאד כבד לשדרה הזאת. היא לא שונה מרוטשילד. זו שדרה בת 100

שנה, שיש לה היסטוריה מאד ענפה ורב תרבותית. היסטוריה של המוסלמים והיסטוריה של הנוצרים והיסטוריה של היהודים והיסטוריה של הרבה תרבויות שנפגשו מתחת לשדרה הזאת, בספסלים. השדרה הזאת היתה פרומנדה. אנחנו רוצים להשאיר אותה פרומנדה. אנחנו לא רוצים את האזור החשוף הזה ששכן מסתכל על שכן, שלציפור אין איפה להניח את הרגל ולבנות קן. בבקשה תעזרו לנו.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

רצית להגיד משהו?

גב' סיגל שכטר:

הערה מאד קצרה. אנחנו כל הזמן שומעים שיש לזה השלכות לשינויים האלה. אולי ש-נת"ע יתנו לנו סוף סוף איזו שהיא הערכה עם מספרים, להגיד באמת במה השינוי הזה כרוך, ואז נוכל לעשות דיון ענייני. ככה אנחנו מדברים באוויר לדעתי.

אדר' פיליפ ברנדס:

אפשר להוסיף משהו? אנחנו מדברים על עצים וכולם אוהבים עצים. אבל אני רוצה לדבר כמתכנן ערים. אני מדבר פה על שדרה כמו רוטשילד, לא פחות, יש שם פוטנציאל שעדיין קיים. אם אנחנו מוחקים פה שליש מהעצים, השדרה הזאת זה כמו להוריד שליש מהעצים לראות פתאום שדרה אחרת בתל אביב. אז חבל כמתכנן ערים לפספס הזדמנות כל כך נדירה, טיילת 1-2 ק"מ בתוך טיילת של 3.5 ק"מ עד בת ים, יש פה איזו הזדמנות חד פעמית לעירייה ליצור מעבר לרכבת הקלה, איזה פרומנדה כמו שהאנגלים עשו, או כמו שהמתכננים של תל אביב העזו לעשות אני מציע ללכת על הרוח של ... גם ביפו.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

תודה, פיליפ. יואב.

אדר' יואב דוד:

דבר ראשון, שלום פיליפ. אני רוצה קודם כל להצטרף ולהגיד שאני חושב שהשדרה הזאת היא חשובה וטובה. אני רוצה לדייק ולומר שכשהדבר הזה הובא לפתחי ועד כמה שאני בטוח שגם אתה זוכר, היתה פגישה אצלי, הצגתם את הדברים האלה, הצטרפתי לדעתכם ודאגתי שהדבר הזה יגיע ל-נת"ע, ומבחינת עמדת העירייה, העמדה המקצועית, אני מטפל במרחב ציבורי בתל אביב – השדרות, הטיילות, טיילת החוף – זה נושאים שאני מטפל בהם ואני אמון עליהם.

עיריית תל אביב-יפו

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

הפיתוח של שדרות ירושלים לכל אורך השנים בעבודה שלנו מול נת"ע התבסס על זה שהשדרה הזאת היא חשובה, העצים יישמרו, התפיסה של הקטע הצפוני שלה, ה-1.2 ק"מ שלה, בכלל הופך להיות רחוב מנוהל תנועה. ניסינו למצוא פיתרונות וטרחנו הרבה להוציא את הרכב ולהפוך את זה לאזור שמיועד להולכי רגל ולאופניים. דיברנו על פיתוח אחד מצד לצד, עם חומרים מיוחדים. אנחנו רואים את השדרה הזאת בדיוק כפי שאתם מציעים. מהבחינה הזאת, בוודאי השמירה של העצים היא חיונית וחשובה. ולכל אורך הדרך, מבחינת צוות התכנון והאנשים שאמונים על העניין הזה מבחינה מקצועית, אני חושב שאפשר לציין שהיינו אתכם. יחד עם זאת, כנראה שיש במקום הזה אילוצים, דברים שקשורים לעניין הטכני ב'סיסטם'. אני שמח שפגשתם את נת"ע אתמול ואני בעניין הזה מצפה שתהיינה תשובות מקצועיות ואני אשמח מאד אם תהיה אפשרות שתושבים יציגו את הדברים בפני הגורמים ההנדסיים של נת"ע. השיקול פה הוא לא, ברמה של תכנון עיר, ברמה של אדריכלות, ברמה של שמירה על עצים, ברמה של ההיסטוריה, הרצף, התמורה למקום, גם מבחינה אקולוגית, מכל בחינה, העצים האלה, צריך לעשות כל מאמץ שהם יישמרו.

כרמית בן מרדכי :

אתה מוכן לעשות מאמץ?

אדר' יואב דוד :

אני עשיתי כל מה שאני יכול,

כרמית בן מרדכי :

נת"ע לא יעשו אם עיריית תל אביב לא תנחה אותם לעשות.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר :

סליחה, אי אפשר להפוך את זה לדו שיח. גם לך וגם לך יש כאב בבטן וגם את רוצה לדבר אני מניח, כל אחד רוצה לדבר, אז בואו ניתן לאנשים להתבטא. ואחר כך, אם יהיה צורך בסיבוב שני ושלישי – יהיה. אבל אי אפשר שתהיה התנהלות של דו שיח פרטי. את רוצה להגיד משהו, ורד?

גב' ורד נבון :

אני רוצה להגיד, בואו נמנע את הנזק הבלתי הפיך שבעוד 20 שנה ינסו לתקן ולא יוכלו. היום אנחנו מתקנים את כיכר אתרים ואת כיכר דיזנגוף ואת התחנה המרכזית ואת כל המחדלים שהיו. יש לנו הזדמנות כאן באמת ללכת לכיוון חדש ולעשות משהו נכון. תכנון נכון של רכבת לא יכול להיות שהוא יתנגש עם עיר ירוקה, עם ציר ירוק שהוא שמורת טבע. זה לא יתכן. זה אומר שהתכנון לקוי. ואפשר לשנות, אפשר, הרי אנחנו

מחכים עכשיו 4 שנים עד שכל הקו יהיה גמור. אז יש לנו זמן. אז זה ייקח עוד שבוע, עוד שבועיים, זה יחסוך כל כך הרבה עוגמת נפש ותסכול של תושבים שייצאו לרחובות ויראו את הגזעים האדירים האלה כרותים. יש שם עצים בני 100 ובני 80, למה לעשות את זה? הנה, יש כאן תוכנית פשוטה וטובה, ולא שומעים שום נימוק הגיוני נגדה. אין שום נימוק. הזות תשתיות? איזה תשתיות יש שם? זה הכול למעלה. אז מה הבעיה? אז יהיה עיכוב של חודש, אז מה זה ליד הנצח? ליד עוד 20 שנה? הנכדים שלנו, למה שלא יילכו בשמורת טבע שיש לה זיקה לשדרות אחרות בנות 100 בעיר תל אביב וגם למקווה ישראל עם ה'ווינגטוניות' הנפלאות האלה, והמושבות של הבילויים. יש כאן סיפור שלם במקום הזה, בואו נשמור עליו.

גב' מיכל ברזל כהן:

הכול מתחיל ונגמר באדם הבודד, האחד, או האישה האחת שיכולים להניע שינוי. גם בפרדס חנה הלכו האטימות והטמטום, בשפתי העדינה, ועקרו עצים היסטוריים, בכייה לדורות. עיריית תל אביב, בתור מי שבחזונו של חיים נחמן ביאליק כפר תוארה ב-1933 כעיר נופש, עיר מרפא, תרומה הכי אדירה לעיר זה עצים כי זה חמצן, זה צל, זה יופי, שלוות נפש, צבע ירוק מרגיע את הפסיכים של העיר. עיר מתוקנת מתכננת מראש, עיר מתוקנת, תסתכלו, חקיקה שפוייה עם אינטליגנציה רגשית, שמתחשבת בציבור. יואב, לא כמו כיכר גבעון העלובה. חושבת מראש כיצד, ויש חקיקה שאתם יכולים למדוד ממנה. איך תל אביב, עיר מתקדמת, הראש היהודי ממציא לנו פטנטים, לא עשתה את זה עד היום? וההתעלמות והאטימות והטמטום, סליחה, ממשיכים. אמורים לבוא לפני, למדוד את הרדיוס של השורשים, את הצפי להתרחבות הרדיוס של השורשים, אמור לפני לבוא למדוד את הרדיוס של הפאר, הנוף, התפארת של הצמרת, ולא להעז לחרוג מילימטר לתוך צפי של לאן הצמרת הזו עדיין עלולה להידחק. בעולם יש תקינה. יש חקיקה. הכיצד לא השכילו מהנדסי נת"ע ומהנדסי עיריית תל אביב, זה וחושב שהוא עשה את פארק קרית ספר והוא לא עשה אותו, אלא אחרי ש-23 שנים נלחמתי, ואחרי אחרי זה נהיו גם אלפים של אנשים. אם לא נעצור את זה עכשיו תהיה פה בכיה לדורות. והאמת, כתם. והכתם לא יירד מהקיר. כתם לדיראון עולם, של התעלמות טוטאלית מהיופי שכבר קיים. אתם יודעים מה זה עץ, אתם יודעים כמה זמן לוקח לפיקוס להתפתח? הפיקוס שהעברתי לשימור כדי שלא יכרתו לי אותו, הוא מצמיח לי באדניות, ואני רואה כמה זמן לוקח לפיקוס לצמוח – המון זמן. והעצים האלה בריאים, טובים, יפים, נותנים את כל המתנות שלהם. מוכרחים לעשות כאן פיתרון. אני שלחתי אליכם, עיריית תל אביב, הצעה של גרמנים, שתלו את הרכבת מלמעלה. יש גשר עילי, העצים מתחת. זה מכוער, אבל העצים חייהם ניצלו. זה יקר, הם לא יספיקו. אז מה שפילפ מביא זה פנטסטי.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

תודה.

גב' גליה חנוך רועה:

אני רק רוצה עוד להתייחס למה שיואב אמר קודם ולפגישה שהיתה לנו אתמול ב-נת"ע. באמת באנו עם הדברים בצורה מאד מפורטת, באנו גם רק אנשי תכנון שמבינים את השפה ואת המפות ואת ההנדסה, לנסות להבין את מהות הבעיה בשינוי כזה, והתשובות שקיבלנו הן שהרחקה של 40 מטר מהצומת היא בעייתית מבחינת משרד התחבורה, כי אנשים יצטרכו ללכת עוד 40 מטר לאוטובוס שחוצה. מעבירים אנשים בקו הזה ללכת ברגל עד שלבים היום כי חוסמים את כל האזור, אז ה-40 מטר האלה, מבחינת רווחת הציבור, הרבה יותר חשוב שיהיה להם את העץ הזה מאשר המרחק. ואם משרד התחבורה אכן יש לו הנחיות כאלה, אני מציעה לערב את משרד התחבורה ולהעלות שאילתה למשרד התחבורה – איך אפשר כאן לפתור את הבעיה הזאת נקודתית בגלל הסיפור של העצים הותיקים, כי זו לא נראית לי בעיה על פניה כל כך גדולה.

ועוד בעיה שהועלתה זה באמת בתחנת נוגה, את זה שזה צר בסוף. אבל כבר פילפ הראה ועוד היה שם היום, שאם מזיזים את זה כמה מטרים, אולי כן פוגעים ב-2-3 עצים במקום ב-8 עצים, עדיין אפשר לפתור את הבעיה. אבל זה דורש לשבת לשולחן השרטוט, לבחון את זה מאד ברצינות ולקחת את זה ולפרוט את זה לתוכניות, שזה בדיוק השלב שבו אנחנו נמצאים. זה לא דורש דחייה בלוחות זמנים. זו אותה עבודה שמוצאים ממילא על שולחן השרטוט, היא צריכה להתייחס לדברים האלה.

ואני חושבת שבדברים של מיכל אנחנו צריכים להבין שהעץ הוא תשתית כמו כל תשתית אחרת. אם באים לשולחן התכנון מראש כשהעצים הם תשתית, החשמל הם תשתית, המים הם תשתית, כל זה, אז לא קורות בעיות כאלה. מה שקורה, שהעץ לא נחשב תשתית, מתכננים את כל התשתיות, ואחר כך נזכרים שיש עצים. וזה המצב שהיום הבנו אתמול בישיבה, שאי אפשר לשתול שום עץ חדש לא בתחנות ולא בהרבה מאד שטחים ש-נת"ע תכננו. יש 5,000 עצים נהדרים מוכנים לשתילה, שמגדלים אותם היום במשתלות, ואין איפה לשתול את כולם כי אין מקום בין התשתיות. יש אזורים באזור תחנת אליפלט של 300-400 מטר בלי עץ אחד, כי אין תשתיות שתוכננו על ידי נת"ע מראש שיכילו את העצים. את זה כבר אי אפשר לתקן בקו האדום, אבל יהיה אפשר בעתיד.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

יש מישהו נוסף שרוצה להגיד משהו לפני שאנחנו שומעים את נת"ע? מישהו שעוד לא נשמע.

גב' כרמית בן מרדכי:

אני רוצה לדבר על התמונה של המעגל הרחב יותר, של 120 מטר משדרות ירושלים יש פרויקט נס לגויים, יש פרויקט מכבי יפו, אנחנו גם מתרחבים ב-50 אחוז תושבים נוספים שמקבלים הרבה פחות עצים. העצים שייכרתו בסביבה הקרובה, 120 מטר ואילך, בטבעת השניה, לא נלקחו בחשבון. ועכשיו אולי זו הזדמנות

כשמתקנים את התוכניות לחשוב גם על זה, על התוכניות שהשתנו מסביב במהלך התקופה הזו, ולהתייחס גם אליהם בתור שינוי.

גב' סיגל שכטר:

אני הייתי בשיתוף ציבור עם נת"ע ועם עיריית תל אביב עוד הראשון שהיה לפני למעלה מ-10 שנים. בשיתוף ציבור הזה היתה מסקנת השיתוף ציבור שהאוכלוסייה אינה רוצה לוותר על העצים. השאלה שעמדה בפנינו היתה – האם להעביר את הרכבת במרכז השדרה או לצד השדרה? כשאמר לנו ככה – אם היא תעבור במרכז השדרה, אנחנו מורידים את כל העצים. אם זה יהיה לצד השדרה, אנחנו לא נצטרך להוריד את כל העצים. המסקנה היתה שאנחנו לא רוצים את כל העצים ואז נת"ע יצאו לתכנון לציד השדרה. אנחנו לא ידענו אם צידי השדרה זה אומר בצמוד לשדרה, או בצמוד לחנויות. לא ידענו.

מה נת"ע עשו? הלכו ותכננו, במקום באמצע, הנה, זה שני עצים, במקום פה – פה. כמו שפה העץ הפריע להם, גם פה העץ מפריע להם. זאת אומרת, במקום לתכנן כפי שהיה בשיתוף הציבור ולהרחיק את הפסים האלה מהעצים, מה נת"ע עשו? הם תכננו שבמקום להפריע באמצע הם מפריעים בצד. ועכשיו זה מפריע להם. אנחנו, שהיינו בשיתוף ציבור, ואנחנו שהלכנו עוד פעם לעוד שיתוף ציבור ועוד שיתוף ציבור ועוד פעם דיברנו והבאנו עוד תוכניות ועוד זה, עכשיו אומרים שזה עולה אולי כסף להזיז ב-40 מטר תחנה?

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

רגע, תני להם להגיד את מה שהם רוצים להגיד. אולי זה לא עולה כסף?

גב' סיגל שכטר:

אני באה לשאול שתי שאלות: אחת – למה לפי דעתכם ההעתקה של הרכבת מפה לפה תשמור על איזה עץ? שתיים – למה עיריית תל אביב, המנהלת ו-נת"ע חושבים ששיתוף ציבור לא צריך באמת להיות דבר שמתחשבים בו ועונים עליו? אני באופן אישי מרגישה, אחרי שהייתי מעורבת, וזה משפט אחרון, שאין לי טעם לבוא, אין לי טעם, כי זה לא יעזור כמה שאני אבוא, כמה שאני אצק, כמה מכתבים שאני אשלח וכמה תחנונים, יגידו – אולי באמת יישב איזה מישהו עם איזה עיפרון וישרטט.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

תודה. מה שאני נורא מבקש זה שתהיה התייחסות, הרי אנחנו לא נפתח עכשיו את כל העניין כולל מה שסיגל מעלה פה לגבי שיתוף ציבור. יש כרגע תוכנית חלופית שפיליפ הציג גם לכם, הציג גם כאן, והתוכנית החלופית לפחות על פניו, כמי שלא בקיא לצורך העניין בכל ההסדרים שמצריכים או לא מצריכים אם אתם תעשו את השינויים האלה, לפחות כהדיוט נראה לי שזה משהו שהוא מאד מידתי וגם לא פוגע בשום דבר ובשום רכיב

עיריית תל אביב-יפו

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

משמעותי בתוכנית ובלוח הזמנים ואפילו לא בהיבטים כספיים. סך הכול התוכנית הזאת מדברת על להזיז ממקום X למקום Y, להרחיק במידה מסוימת. אנחנו בלית ברירה, כנראה חלק מהעצים הצעירים בצער רב יצטרכו לרדת, אבל העצים המשמעותיים, ה-26 פיקוסים, על ידי הזזה מסוימת של אותן תחנות ניתן יהיה לשמור עליהם. עכשיו זה נמצא הרבה בידיים שלכם. ותתייחסי לעניין הזה, כי בסופו של דבר זאת נקודת, נקרא לזה, המחלוקת בהקשר הזה, ובכלל עצים בתחנות.

גלי שמחי:

אני אתייחס ספציפית לסוגיה שאנחנו דנים בה, אני ועיריית, אבל בכל זאת אני כן רוצה לומר ש-נת"ע עושה מאמץ גדול מאד לשמר את העצים בשדרה. ואנחנו את רוב העצים הצעירים הצעירים לשמר, והאתגר ההנדסי לשמר את העצים, אנחנו מתמודדים איתו גם בהקשר התכנוני וגם בהקשר הביצועי. כי העבודות ההנדסיות בשדרות ירושלים הן לא כל כך פשוטות, וכדי לשמר את העצים אנחנו הרבה פעמים מאלצים את הקבלנים שלנו לעבוד ממש בסמוך לעצים וזה משפיע על הרבה דברים בהתנהלות שלנו, ואנחנו עדיין עושים זאת מאותה סיבה שאתם מדברים עליהם, למה העצים בעצם כל כך חשובים. המקום היחיד שבו אנחנו באמת נאלצים לכרות עצים, זה איפה שממוקמות התחנות. שאר העצים מיועדים לשימור. אני רוצה להגיד עוד משפט אחד – שאנחנו עושים מאמץ גדול להביא עצים חדשים לשדרה. אנחנו מגדלים אותם כבר עכשיו במשתלות, כדי שכשהם יגיעו לשדרה הם יהיו עצים גדולים.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

ורד, זה טעון, אני יודע, אבל תנו לה להשיב.

גב' ורד נבון:

אי אפשר כל הזמן לחזור על אותו דבר. 10 שנים אנחנו שומעים את זה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

ורד, תני לה לחזור על מה שהיא רוצה. אנחנו יודעים את הנתונים שגליה הציגה לגבי אותם 500 מטר.

גלי שמחי:

אני אגיע לנושא. אבל בכל זאת, זה כן חשוב לומר את זה, כי הדברים שנאמרו כאן הם לא עולים בקנה אחד עם ההתנהלות שלנו לדעתי. ובעצם להצעה שהועברה ל-נת"ע – כבר יש תכנון לתחנות, במיקומים כמו שפיליפ הראה. צוות התכנון של נת"ע עובד כעת על התאמה של התוכניות, העדכון שלהן לקראת ביצוע. אני אומרת, יש ל-נת"ע תכנון, פיליפ

עיריית תל אביב-יפו

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

הציע הצעה להזיז את התחנות, ההצעה הזאת כן עברה למתכנני נת"ע. אני רוצה להגיד דבר שנאמר כאן בדיון, שמהנדס העיר עודד ציין, שהנושא הזה יובא על ידו לוועדת הנדסה של נת"ע, הוא יו"ר הוועדה והנושא הזה יובא לשם, ואני מאמינה שההחלטה תתקבל שם.

מה שכן חשוב לי לומר כאן, ואני אעשה את זה בעזרתה של עיריית, להציג את השיקולים ההנדסיים למיקום התחנות הנוכחי והקשיים שאנחנו מתמודדים איתם בהזזה, כי יש כאלה, שזה עניין אחד שתיכף נדבר עליו. והעניין השני – אנחנו נמצאים בפרויקט בביצוע. אנחנו בלוחות זמנים מאד צפופים. אנחנו חושבים שהרכבת היא בשורה לעיר ולמטרופולין ולא רוצים לייצר עיכובים, אני רוצה להגיד את זה באופן כללי.

קריאה:

הודעתם על העיכובים אלה.

גליה:

אנחנו לא הודענו על שום עיכוב.

גב' מיכל ברזל כהן:

הציבור רגיל כבר לעיכובים. אם תתעכבו הציבור יברך אתכם, כי התוצר יהיה ברכה. אם תתעכבו זה יהיה נהדר בשביל זה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אבל אין עיכוב.

גליה:

אבל לא צריך כאן עיכוב, זה שלב התכנון המפורט.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

ורד, אני רק אגיד לך משפט אחד – תהיי סמוכה ובטוחה שכל שאת תשיגי לנו פרטים שלכאורה אמורים לשכנע, כולם פה משוכנעים שהעצים האלה צריכים להישאר. אז כבר את נמצאת בקושי אינהרנטי בהקשר הזה.

עיריית תל אביב-יפו

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

גב' עירית רחמני:

אני לא פחות אוהבת אני חושבת עצים מכולם, הדבר היחידי שיש לי יתרון עליהם שיש לי מידע הנדסי שאין להם. אני פשוט רוצה להציג את החלק ההנדסי. אני לא חושבת שהעצים פחות חשובים. אני פשוט רוצה להציג אינפורמציה הנדסית שאולי תסביר את מה שאנחנו עשינו עד עכשיו, כי זה לא מקרה. אני גם רוצה רגע להתייחס, לפני הזזת התחנות, למה שסיגל אמרה לגבי אמצע השדרה, צידי השדרה. נכון שהתכנון באמת אחרי השיתוף ציבור, הובהר שאנחנו מתכננים את הרכבת בצידי השדרה. התכנון הראשוני פשוט בא ושם את המסילות בצידי השדרה. וזה באמת לא פותר, לא מאפשר לעצים לחיות בכבוד, נקרא לזה ככה. בגלל זה עשינו עבודה מאד רצינית ועוד לא סיימנו אותה, על מנת לשמור מרחק של העבודות התת קרקעיות מהעצים, על מנת שלא נפגע בשורשים. יש לנו אגרונום שעשה בדיקה של כל העצים, עשה לנו איזה שהוא חישוב די מורכב, אמר לנו בכל מקום איזה מרחק אנחנו צריכים להיות מגזע העץ על מנת לשמור על השורשים.

גב' ורד נבון:

מה המרחק?

גב' עירית רחמני:

יש אזור אחד שהוא 1.32 מטר, יש אזור אחד שהוא 1.54 מטר. אנחנו לא נכנסים לתוך המרחב הזה.

גב' מיכל ברזל כהן:

צריך הפרדה גם עוד יותר, מעבר.

גב' עירית רחמני:

תנו לי בבקשה להציג, אם תהיינה לכם הערות אני אשמח, רק תנו לי להציג. האגרונום הכתיב לנו את הקו ואנחנו שמים שם, אני לא מדברת כרגע על תחנות, אני מתייחסת למה שסיגל אמרה לגבי התוואי, מה זה משנה פה או שם. התוואי שלנו של הרכבת, ואני רוצה להסביר שרכבת אין לה את האפשרות, זה לא רכב פרטי, היא לא יכולה ללכת ימינה ושמאלה כמו שאנחנו רוצים ונוהגים ברכב פרטי, הרדיוסים האפשריים ברכבת הם מאד מאד גדולים, ואם עץ אחד מכתוב לנו 1.54 מטר זה אומר שכל המקטע הזה הוא 1.54 מטר, וזה המצב. ככה התוואי את ההתוואי של הרכבת בצידי שדרות ירושלים, על מנת לשמור את כל העצים לאורך השדרה. עכשיו אני עוברת לנושא התחנות. כשאנחנו מטיילים בשדרה אנחנו לא רואים את התשתיות התת קרקעיות, וכמו שמישהו פה ציין – מה, הכול למעלה – אז זה ממש לא ככה. קודם כל, יש תשתיות תת קרקעיות אדירות שחוצות. מעבר לזה, בתחנות

עיריית תל אביב-יפו

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

עצמן צריכות להיות תשתיות תת קרקעיות, כי יש שם מכונות כרטוס שצריכות להיות ואלמנטים, תאורה, אנחנו כן צריכים תקשורת, חשמל, תשתיות תת קרקעיות ספציפיות לרכבת ולרציפים וגם יש תשתיות עירוניות שצריכות להתקיים ואנחנו צריכים לאפשר אותם. אז יש עולם שלם למטה של תשתיות תת קרקעיות שאי אפשר להתעלם ממנו. לגבי מיקומי התחנות – דיברתם פה על 3 ספציפיות, אני רק רוצה להציג לכם,

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

שניה, אבל התשתיות האלה שדיברת עליה, כרטוס וחשמל וכו', זה תשתיות חדשות שאתם צריכים להתקין בעצם.

גב' עירית רחמני:

יש תשתיות עירוניות קיימות ויש תשתיות שאנחנו צריכים להתקין. זה גם עלה לגבי עצים חדשים.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

זאת אומרת, אם לא התקנתם עדיין כי עדיין אין תחנות, נכון? זה רק בשלב שיתחילו לעבוד הלכה למעשה בציר הזה, אז את ההתקנה אפשר, במקום לעשות כאן, אפשר לעשות באזור במיקום אחר.

גב' עירית רחמני:

כל אזור הרציף הוא כולו, קיימת בו רשת של תשתית תת קרקעית של חשמל, של תקשורת, על מנת להביא לכל הנקודות שצריך ברציף.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

לכל האורך.

גב' עירית רחמני:

ספציפית ברציפים, יש בנוסף.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אבל עדיין את אומרת, לפחות ממה שאני מבין ממה שאת אומרת, שאותן תשתיות של התחנות עצמן יצטרכו להיות מותקנות. הן עדיין לא מותקנות. לכן הן יכולות להיות קצת יותר גמישות בהקשר של מה שהוצג כאן על ידי פיליפ.

עיריית תל אביב-יפו

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

גב' עירית רחמני:

אני לא דיברתי בהקשר של מיקום התחנה, אני דיברתי בהקשר של עצים ברציפים. בהקשר של מיקום התחנות,

קריאה:

יש קו כללי מתחת לקרקע – של חשמל, ניקוז,

גב' עירית רחמני:

זה לא קו, זה מה שאני אומרת, זה רשת. אין לך פה קו. כי מים לא הולכים עם חשמל וזה לא הולך עם תקשורת, ויש לך רשת שלמה שהיא תת קרקעית.

קריאה:

יש רשת, אבל היא רציפה מתחת לשדרות. ועכשיו צריך לתכנן עליה,

גב' עירית רחמני:

לא. ספציפית ברציפים יש לך בנוסף.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

לא, אבל אין כרגע, זה מה שהיא אומרת, כרגע אין. יהיה. לכשיהיה אפשר להתקין את הרשת הספציפית.

גב' עירית רחמני:

מה שהסברתי, התשובה הזאת שנתתי היתה לגבי העצים הנוספים ברציפים, לא לגבי העצים הקיימים והמיקום של התחנות. עכשיו אני רוצה להתייחס אם אפשר למיקום של התחנות. אני אתחיל מהצפוני ביותר, סלמה – ראו את זה גם קצת בתוכנית שלך, וכמו שאמרתי, הרכבת, קודם כל בכלל במשך הנסיעה ההתווייה יכולה להיות ברדיוסים מאוד גדולים. וספציפית ברציף אנחנו לא יכולים לעשות רציף ברדיוס. למה? כי אז, אם הרציף הוא ככה והרכבת ישרה, אין לך נגישות, אתה לא יכול להצמיד, ואז כל כיסאות הגלגלים, עגלות וכו', אם מזיזים את סלמה צפונה יוצא רדיוס ברציף. אנחנו יכולים להעביר לכם את זה, אם אתם רוצים, להראות לכם מה מתקבל.

עיריית תל אביב-יפו

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אני רוצה לשמוע את מה שאתה רוצה להגיד לה לגבי מה שהיא טוענת.

אדר' פיליפ ברנדס:

הכול נכון מה שאמרת פרט לדבר אחד – במיקום התחנות לא לקחו בחשבון את העצים. הם לא היו גורם תכנוני, כמו חשמל, מים וכו'. הם בחרו את התחנות וגילו שיש עצים. העניין של רוחב הרציף -

גב' עירית רחמני:

לא רוחב, העקומה. פיליפ, אם זה היה טרפז אבל הדפנות שלו היו ישרות, היינו יכולים להגיד – יהיה מקום, לא יהיה מקום לאנשים לעמוד, אפשר לדון בזה.

קריאה:

השאלה איפה מתחיל הרדיוס, אולי 10 מטר אחורה.

גב' עירית רחמני:

לא, אני יכולה להעביר לפיליפ את זה.

אדר' פיליפ ברנדס:

למדתי את התוכניות, כולל תוכניות תשתית, את כל התוכניות שלכם למדתי לעומק – חשמל, מים – זה לקח לי חודשים של למידה כדי להבין את התוכניות בלי עזרה שלכם. עבדתי לבד, עם יוסי שנמצא פה, ולמדנו את התוכניות.

גב' עירית רחמני:

אתה חושב שאין רדיוס במקום שאתה מציע לתחנת סלמה? כי אני פשוט ראיתי את זה. קשה לראות את זה בתוכנית שהיא לא מצוירת ביד. אין לי בעיה, התחנה, אם היא היתה טרפז, אבל זה היה קו ישר וזה קו ישר. ברגע שפה נוצר רדיוס ויש לך רכבת, אין לך הצמדות של הרכבת לרדיוס.

כרמית בן מרדכי:

את מדברת עם אדריכלים. את לא יכולה להגיד את זה.

עיריית תל אביב-יפו

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

גב' ורד נבון:

כלומר, בשתי תחנות אין בעיה ואתם מוכנים להזיז ובתחנה אחת יש בעיה?

קריאה:

זו בסך הכול בליטה קטנה.

גב' עירית רחמני:

לא, זו לא בליטה, אנחנו מדברים על אליימנטים עם רדיוסים של רכבת, שאת אומרת לי עכשיו – תיישרי את הקו.

גב' סיגל שכטר:

יכול להיות שיש שם רדיוס. צריך לבדוק את זה.

גב' עירית רחמני:

אני לא יכולה לנתק את האלמנט של המסילה מהכביש, מהסביבה שלו, כי אז הרכבת תחרוג לי לשדרה, מה שאנחנו לא רוצים שיקרה, 200 מטר אחורה.

גב' ורד נבון:

זה התכנון המפורט? הוא כבר נעשה? כי מצד אחד אומרים – נגיש ל-נת"ע והם יבדקו.

גב' עירית רחמני:

יש לנו תכנון מפורט. אני אענה לך.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

סליחה רגע, יש פה שיח של אדריכלים. אני רוצה לברר את העניין על ידי זה שגם פיליפ וגם עירית ינהלו פה את הדו שיח המקצועי הזה.

פיליפ מכיר את התוכניות והוא הציג את התוכנית. הוא למד את הציר, הוא למד את התשתיות, הוא למד את הכול, אני רוצה שהוא ייתן את המענה.

עיריית תל אביב-יפו

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

גב' עירית רחמני:

פשוט שואלים אותי כל הזמן אם התכנון המפורט התחיל או לא, והתשובה היא פשוטה ואני חושבת שאין פה אירוע – התכנון המפורט קיים, אנחנו מעדכנים אותו. זה הכול. ואני חושבת שזה מענה לכולם.

גב' ורד נבון:

יש לכם בעיה רק עם התחנה הזאת.

גב' עירית רחמני:

פשוט לא הגענו לדבר על השאר.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אני רוצה לשמוע את הטענות המקצועיות והתשובות.

אדר' פיליפ ברנדס:

אני העתקתי אחד לאחד את הרדיוס שלכם, כשהרכבת באה מאליפלט, מסתובבת מול נוגה וממשיכה עד סלמה. זה אותו רדיוס.

גב' עירית רחמני:

אני גם לא מומחית לתכנון מסילות ואני יכולה לייצר לך פגישה עם מי שמנהל אצלנו את ההתוויה של המסילה ב-נת"ע, כדי שאתה תסביר מה אתה רוצה והוא יסביר לך אם זה אפשרי או לא, ומה צריך לייצר על מנת-

אדר' פיליפ ברנדס:

תודה. 8 חודשים אני מחכה לפגישה כזאת.

גב' עירית רחמני:

לצערי אני חושבת שזה ייקח דיון של כמה ימים כדי להסביר, כי תכנון מסילות זה פן מאד מקצועי בתוך ההנדסה.

קריאה:

אבל התכנון לא דורש הזזת מסילה בכלל. הוא לא מדבר על הזזת מסילה.

עיריית תל אביב-יפו

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

גב' עירית רחמני:

אבל המסילה חייבת לזוז כי אי אפשר להשאיר אותה כמו שהיא.

קריאה:

אני חושבת שאפשר בהזזה של להציל 3 עצים ולא 5 עצים.

גב' עירית רחמני:

אני לא הצלחתי להבין. אולי תסביר שוב.

גב' גליה רועה:

אם אפשר להעלות אולי את השקף הראשון של נוגה, של התוכנית של פיליפ, אפשר לראות שבאמת יש שם אזור שמתחיל רדיוס. אז לא צריך להגיע עם התחנה לאזור הזה. צריך להתחיל מאיפה שזה ישר.

גב' עירית רחמני:

את אומרת שמתחיל רדיוס, כי בקנה מידה הזה, בעין, זה מה שאת רואה. אם אני אוציא לך את השרטוט הזה ב-1:100 ואסמן לך את הרדיוסים ואת **הפלות ואידות**, את תראי.

גליה חנוך רועה:

זה מה שאנחנו מבקשים, את המענה המאד מדויק.

גב' עירית רחמני:

לא חשבתי שזה מה שאתם רוצים לראות, אבל אני יכולה להראות לכם.

גליה חנוך רועה:

אנחנו כבר שנה מבקשים את זה בדיוק.

גב' עירית רחמני:

זה רדיוס שלא רואים את זה בעין.

עיריית תל אביב-יפו

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

גב' סיגל שכטר:

הדיון ההנדסי הוא לא דיון של מילים. זה אומר שמישהו מתכנן, לוקח,

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

גלי, אפשר לייצר בשבוע הקרוב פגישה בין אותו מתכנן שהזכרת אותו, מתכנן המסילות, לבין פיליפ, על מנת לברר את העניין?

גב' גלי שמחי:

אני אפגיש אותו עם רימה. היא הרפרנטית. היא מכירה את התכנון.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

פיליפ, תיקחו את הטלפונים ותתאמו את הפגישה הזו ביניכם.

גלי:

אבל את השאלות האלה אנחנו שאלנו את המתכננים שלנו ואלה התשובות שאנחנו קיבלנו. שאלנו אותם – האם זה אפשרי – וזאת התשובה שקיבלנו, האם אתם יכולים להימנע? והתשובה היתה – לא.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אני, ואני חושב שמרביתנו, לא מכירים את התוכנית כמו פיליפ. לכן אני חוזר אליו כל הזמן. אני חושב שהדבר הכי נכון יהיה להפגיש בין מי שישב, למד ובאמת השקיע בזה אלפי שעות,

גב' עירית רחמני:

הוא יקבל שיעור מאד מעניין בתכנון מסילות, כי אני לומדת את הנושא כבר שנים ועוד לא סיימתי.

אדר' פיליפ ברנדס:

אני גם. וזה מסובך. אני מסכים.

גב' עירית רחמני:

זה פן מאד מסובך, ודרך אגב, אין הרבה בארץ שיודעים אותו. זה נדיר למצוא, רק אלה שלמדו את זה בחו"ל.

קריאה:

יש לנו מומחים מחו"ל שבאו לעשות את הדבר הזה.

קריאה:

יש לי שאלה – האם היתה אי פעם בחינה של תחנה במיקום ספציפי, כמו שפיליפ הציע?

גב' גלי שמחי:

כן.

קריאה:

זה משהו שעברתם עליו?

גב' גלי שמחי:

כן, כמו שאמרנו אתמול. הרי יש לנו תכנון מפורט שכן התייחס להתוויה. במסגרת העבודה על התכנון המפורט העברנו למתכננים את ההצעה של פיליפ ואמרנו להם – תבחנו את העניין. והתשובות שקיבלנו היו – תיכף, אנחנו בינתיים מדברים רק על תחנה אחת. לגבי התחנה הספציפית הזו, חזרו אלינו המתכננים לאחר בחינה ואמרו שיש כאן בעיה עם הרדיוסים. מה בדיוק המורכבות ההנדסית? כמו שעירית התחילה להסביר, יש פה תורה שלמה של תכנון מסילות וזאת התשובה שקיבלנו. אם אתם רוצים, נעבור לתחנה הבאה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

לגבי התחנה הזו סיכמנו שתהיה פגישה.

אדר' פיליפ ברנדס:

אני מסכים איתם. יש בעיה של רדיוס, הן צודקות, בגלל זה הצעתי אחרי הפגישה סוף סוף של אתמול עם נת"ע, להקטין את התחנה עד 80 מטר ולהזיז אותה קצת דרומה, וככה לא תהיה בעיה.

גב' עירית רחמני:

צריך לבחון את זה על רקע מפורט של המסילה.

עיריית תל אביב-יפו

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

אדר' פיליפ ברנדס:

צריך לשבת ולעבוד ולנסות. מה שאני רוצה לשמוע זה – בוא ננסה. זה מה שאני רוצה לשמוע. זה שיתוף פעולה אמיתי. זה לא אישי. אני לא עושה מזה אגו טריף, זה שיתוף פעולה בין תושבים – בוא ננסה. את אומרת ככה, אבל 9 חודשים התוכנית כבר אצלכם ואני לא שמעתי – בוא ננסה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

פיליפ, סיכמנו וקיבלנו את הצעתה של עיריית שיפגישו אותך עם רימה.

גב' עיריית רחמני:

אני אדאג, אני אהיה בפגישה, מתכננת מסילות.

ורד נבון:

מה התפקיד שלך?

גב' עיריית רחמני:

אני מנהלת אגף תנועה ב-נת"ע.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

עיריית, אתם תחליפו ביניכם את הפרטים וכו'.
פיליפ, נעבור לתחנה הבאה? בבקשה.

גב' עיריית רחמני:

אנחנו עוברים לבן צבי. אני אציג מה הבעיה. אני לא בטוחה שנעשתה בחינה עד הסוף ההנדסית המקצועית. אני רק יכולה להציג את המורכבות הספציפית פה שיש לנו. אני כאילו מנסה להציג לכם את השיקולים ההנדסיים שהביאו אותנו למה שהביאו.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

וכאן את אומרת במפורש שיש מקום לבחון את זה פעם נוספת.

גב' עיריית רחמני:

אני אציג לך את הבעיה ונדבר על זה ביחד, בסדר?

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

או קיי.

גב' עירית רחמני:

בבן צבי יש חדר טכני תת קרקעי. החדר הטכני הוא חלק מהמערכת הרכבתית והוא מתחבר, יש לו תשתית ויש לו שוחות שמתחברות לתוואי והן נמצאות במקום הזה.

גב' ורד נבון:

מה שעובדים עליו עכשיו. גם שם עקרו איזה 10 עצים.

גב' עירית רחמני:

אתם רואים את העבודה על החדר הטכני. מה שלא רואים, כי עושים את זה מלמטה ולא מלמעלה, זה את החיבור של החדר הטכני לתוואי. ועוד דבר שלא רואים, זה את השוחות המיוחדות שיש בתוואי, על מנת להביא את כל התשתית של החדר הטכני לתוואי. החיבור בין החדר הטכני לתוואי נעשה בקידוח אופקי, יש תכנון לדבר הזה. מתוך החדר מבצעים קידוח אופקי, לא רואים את זה מלמעלה, זה לא מפריע למעלה, ומגיעים לתוואי של הרכבת, לשוחה ספציפית שם.

גב' ורד נבון:

הוא כבר נעשה?

גב' עירית רחמני:

חלק נעשה, חלק ייעשה. התכנון קיים. כשאתם אומרים לי להזיז את התחנה, זה אומר שהשוחות של החדר הטכני צריכות כנראה לזוז גם, השוחות בתוואי. הפתחים בחדר הטכני שמהם צריכים להגיע קידוח אופקי, מן הסתם כנראה שעשינו אותם לא במקום. הקידוח האופקי כנראה שחלק בסדר, חלק לא בסדר. אני לא בדקתי את כל השינויים שאנחנו צריכים לעשות, אני רק מספרת לכם את הבעיה.

גב' ורד נבון:

אבל עדיין לא עשיתם.

עיריית תל אביב-יפו

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

גב' עירית רחמני:

קודם כל יש לנו את התכנון. הביצוע של החדר הטכני עכשיו בביצוע. יש בו פתחים מיוחדים בשביל אותו קידוח אופקי שהולך לתוואי. הוא צריך ללכת לא ככה, הוא יצטרך ללכת ככה.

גב' סיגל שכטר:

את לא יודעת. תסתכלי על התמונה – יש חפיפה מאד גדולה בין שתי התחנות.

גב' עירית רחמני:

השוחות הן לא מתחת לרציף. הן לא יכולות להיות מתחת לרציף.

גב' סיגל שכטר:

נגיד שהולך צינור, זה לא שהולך צינור לכל נקודה, הולך צינור אחד.

גב' עירית רחמני:

5 הולכים, ל-5 שוחות.

גב' סיגל שכטר:

יתכן ש-5 הצינורות הם כולם מגיעים,

קריאה:

אין לנו כאן תוכניות. זה דיון לא מוצלח.

גב' עירית רחמני:

אני פשוט מסבירה קצת את הרקע.

גב' סיגל שכטר:

תכנונית זה לא נבדק. יתכן שכל 5 הצינורות מגיעים בכלל בשטח הכפול, שהוא מכוסה על ידי שתי התחנות. את לא יודעת.

עיריית תל אביב-יפו

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

גב' עירית רחמני:

את לא הקשבת למה שאמרתי. אמרתי להיפך, השוחות ממוקמות לא ברציף, כי השוחות האלה יש להן תפקידים אחרים, הם קשורים להנעת הרכבת החשמלית. הם לא מתחת לרציף, הן לא יכולות להיות מתחת לרציף השוחות האלה. הן מתחת לתוואי של הרכבת והן עוברות לשני הצדדים. אם אני מזיזה את התחנה, זה משנה את התכנון ואולי גם אלמנטים בביצוע.

גב' סיגל שכטר:

או שכן או שלא, זה תלוי אם הצינורות האלה מגיעים לאזור החפיפה או לא.

גב' עירית רחמני:

מה שאני מציגה לך, את המורכבות של מה שקורה, שזה לא חלל ריק ההצעה הזאת.

קריאה:

אז משנים את התכנון, ברור.

גב' עירית רחמני:

אבל זה לא רק תכנון, יש חדר טכני בביצוע, אני צריכה לעצור את הקבלן. להגיד לו – לא, עשית פתח פה, תעשה פתח פה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אני רוצה רגע שחגי יגיב בהקשר הזה. חגי הוא מנהל מינהלת רק"ל בעירייה.

מר חגי ירון:

אני רציתי להגיד דווקא משהו כללי. על התחנה הזאת השינוי, לפחות מבחינת ההתוויה, מבחינת הגיאומטריה, בעניין הזה פיליפ צודק, רואים את זה בעין, הוא לא שינוי גדול, שינוי מקומי. יש כאן אילוץ תשתיתי, אבל אין לנו כאן תוכנית, ואני גם לא בטוח מהתשובה של עירית שבאמת, אולי כן אבל אני לא ראיתי ואני לא יודע, בוצעה בדיקה של המשמעויות של הדבר הזה. אני רוצה להציע שהדבר הזה ייבדק על רקע התוכנית, המשמעויות שלו יוצגו, ואז נוכל להבין ולדעת אם הדבר הזה אפשרי או לא.

גב' עירית רחמני:

אני אומרת את אותו דבר, אני רק מציגה את האילוצים שלנו.

מר חגי ירון:

בסדר. אבל זה נשמע במילים, זה קשה להבין את זה, לי גם, זה לא מוחשי מבחינת ההבנה של המשמעויות. צריך לראות את זה, במה זה כרוך.

אבל אני רציתי להתייחס ברשותכם לכמה נקודות, עם פריזמה, אם אפשר, קצת יותר רחבה של הסיפור הזה. עלה כאן נושא של הצל בתחנות וגם לי זה חדש, גם ליואב ולי זה חדש. לא הכרנו את זה עד יום רביעי, זה אחרת ממה שזה נראה בתכנון המוקדם, שאין עצים בתחנות. ופה יש בעיה לדעתי. אני לא יודע מה אפשר או אי אפשר, מה האילוצים התשתיתיים, אני רוצה לדבר רגע על השיח סביב העץ. לא על העץ סביב השיח, אלא השיח סביב העץ. אני חושב שהשיח שאנחנו מנהלים הוא שיח, אם העץ הוא בוגר השיח לא מספיק בוגר לדעתי. ואני רוצה לנצל כן את האכסניה הזאת ואת הבמה הזאת לדבר עליה.

העבודות האלה, אנחנו מתמקדים כאן בחלק מאד חשוב בשדרות ירושלים, אבל תכנון הרכבת הקלה רחב בהרבה. הוא נוגע עכשיו לעוד שני קווים ו-30 ק"מ נוספים של רחובות עירוניים. ובעיני, וזו דעתי האישית, אפשר לחלוק עליה, מאד חשוב התשתית שתוכן כדי שיהיה צל. אני באופן אישי, על עצים, למדתי את הדו"ח של האגרונום, קראתי אותו, התייחסתי, שאלתי אותו לא מעט שאלות, אני יכול להגיד לכם שהעצים האלה שכאן יש להם היסטוריה. בהיסטוריה אמנם הם גדולים והם יפים והם נותנים צל, אבל יש להם גם לא מעט ליקויים בריאותיים עם בעיות שיכולות להופיע בעתיד. אני שם את זה רגע בצד, אני לא מציע להוריד עצים.

גב' מיכל ברזל כהן:

פה אנחנו צריכים להגיב. דליה, את יודעת על ההזרקות? את יודעת על הכלאה מכוונת?

גליה חנוך רועה:

זה קורה גם בשדרות רוטשילד, בשדרות חן, בשדרות בן גוריון. זה לא משהו שקשור לשדרות יפו. זה קשור לכל העצים הוותיקים בעיר ולא צריך להתייחס אל אלה אחרת מ-אל אלה. בוא נשים את זה בצד עכשיו.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

כל אחד יוכל להגיד מה שהוא רוצה, אבל בואו נכבד אחד את השני, שכל אחד יגיד את מה שהוא רוצה וחושב.

מר חגי ירון:

לדעתי זה חלק מהשיח סביב העצים. יש פה בעיה גדולה לדעתי, שאנחנו לדעתי ממוקדים מאוד על כמה עצים קיימים שהם חשובים מאוד, אבל אנחנו לדעתי מפספסים את התמונה הגדולה. התמונה הגדולה זה איך ייראו רחובות העיר בעתיד. ואני מסכים מאוד, זה עלה כאן בכמה התייחסויות – איזה תשתית נכון היום כדי שיהיו בתי גידול נכונים, ראויים, ויהיה לנו צל בעתיד. זה מאוד חשוב, זה אפילו הרבה יותר חשוב מעוד 3 או 5 או 8 עצים. גם אם זה קצת נשמע לכם פרובוקטיבי, אני ממש מאמין בזה. אפילו אם זה 26 שיירדו, השאלה מה יחליף אותם. האם יהיו בתי גידול לעצים? האם העצים שיינטעו יגיעו יפים מאוד מהמשתלות? לאיזה גודל הם יגיעו וכמה צל הם יתנו? אנחנו צריכים להסתכל כאן מאוד רחוק בזמן. אנחנו מדברים על כמות עצומה של רחובות עירוניים. אנחנו מדברים על משהו שישנה את פני העיר ואת דמות העיר, וכאן בעיני מאוד חשוב שהדיון יהיה לא רק על איזה עצים נשארים, אלא איך הם יחיו, איך הם יתקיימו, באיזה מצב הם יהיו. ועצים חדשים שיינטעו – לאיזה גודל הם יגיעו? כמה צל הם יוכלו לתת?

קריאה:

אבל אתה מבין שלא יינטעו באדום. יינטעו, אתה מדבר על הסגול והירוק, ואני חושבת שזה נתון מאוד חשוב.

מר חגי ירון:

אני מבין מצוין, אבל אתן קוטעות אותי שוב. את הדיון הזה לא מיצינו. הדיון הזה סביב העצים בתחנות מבחינתי הוא דיון שלא מוצה ובעיני הדיון הזה מתייחס לא רק לשדרות ירושלים, הוא מתייחס לכל תוואי הרכבת בעיר, לכל רחובות ה-רק"ל. לא רק ל-10 ק"מ של הקו האדום, אלא לעוד 30 של הסגול והירוק בעיר. כאן יש נושא מאוד חשוב, אני מקווה שביחד נשתפר ונלמד, ונלמד איך לעשות תשתית יותר טובה לבתי גידול לעצים, כדי שהם יוכלו לגדול ולהצל ולשרת אותנו עשרות או מאה שנה קדימה. זו נקודה אחת.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

זה אתה אומר בעיקר לעניין מה שנקרא צפייה לפני העתיד בהקשרים של שני הקווים האחרים. מה אפשר עדיין לעשות בהקשר של הקו האדום הנוכחי, בציר הזה של אותם 500 מטרים שדיברה עליהם גליה, שבהם אין שום תשתית לשתילת עצים חדשים? זאת אומרת שכל האזור הזה, זה באמת אזור אדיר, זה גם אזור שמוטה תיירות ודיברו פה גם על היסטוריה וגם על תושבים שירצו להסתובב שם וכו', והציר הזה יהיה ציר ערום, בלי יכולת לקלוט ולקבל עצים חדשים. אז בוודאי ובוודאי שיש ערך מאוד משמעותי למה שיש היום ולשמר את מה שקיים, גם בגלל זה שאין יכולת לשתול עצים חדשים בגלל שלא הוכנו תשתיות מצד אחד; ומצד שני, מדובר בעצים אדירים, עתיקים ומפוארים שנותנים המון ערכים שכולם דיברו פה ואני לא אחזור על זה.

עיריית תל אביב-יפו

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

מר חגי ירון:

אמרתי ואני אגיד את זה עוד פעם, זו בעיה בעיני, זה חדש לנו, גם ליואב וגם לי. אנחנו מכירים את זה פחות משבוע, את המידע הזה. עוד לא קיבלנו את התשובות.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

את התשובות לעניין הקו האדום.

מר חגי ירון:

לעניין התחנות. עצים חדשים בתחנות הקו האדום.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

בוא נעזוב את הסגול והירוק כרגע.

מר חגי ירון:

איזה בתי גידול יוכנו עבור העצים, או לא יוכנו עבור העצים, למה זה לא אפשרי – את זה אנחנו עוד נלמד. אנחנו רוצים להבין באמת מדוע זה לא אפשרי. אני עוד לא השתכנעתי. לא למדתי את זה, פשוט החומר לא הוצג. עוד אין לנו את התכנון המפורט כדי ללמוד ולהבין, וזה נושא אחד.

גב' מיכל ברזל:

זה ראוי לשימור בעיניך?

קריאה:

לא הוא קובע.

גב' מיכל ברזל:

אבל האם בעיניי זה ראוי לשימור?

מר חגי ירון:

אבל זאת לא השאלה. את השאלה הגדרתי אפילו באריכות, ודאי בפירוט. בעיני הנקודה החשובה זה איזה צל יהיה בשדרה ואיזה קיום יהיה לעצים. כמה זמן העצים האלה יוכלו לחיות ולשרת את רחובות העיר. זאת

עיריית תל אביב-יפו

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

הנקודה החשובה בעיני. פחות מאשר אם נציל עוד שני עצים או שלושה עצים, שזה חשוב, אבל זה לא הכי חשוב. יותר חשוב בעיני להבטיח צל מקיים, ארוך טווח וטוב ואיכותי לעשרות ומאה השנים הקרובות. זו בעיני הנקודה גם בשדרות ירושלים, ואני חושב שבזה אנחנו צריכים וחשוב שנתמקד.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

בעצם מה שאתה אומר, לפי מה שאני מבין לפחות, מלבד העניין שדיברת עליו של הסדרת תשתיות מתאימות לעצים חדשים, גם נשאלת השאלה, ואני לא יודע אם מישהו נתן על זה את הדעת, נניח שהצלנו את כל ה-26 פיקוסים, ואני מלא אמונה שזה מה שצריך לעשות וזה מה שאנחנו נעשה, אבל מי נותן לנו ערבות או מי מכין לנו תשתית נאותה שהעצים האלה יוכלו גם לחיות ולהתפתח לעתיד לבוא? האם אנחנו בסופו של דבר, במידה ובאמת מצילים את העצים האלה ומזיזים את התחנות, האם התשתיות יכולות להיות, ברור שהן צריכות להיות, מתוכננות בצורה כזאת שהעצים האלה גם יוכלו להמשיך ולהתקיים ולהתפתח ולשלוח שורשים וכו'. ועל זה גם צריך לתת את הדעת. נניח אנחנו הצלנו - נהדר, אבל מה יהיה בעוד שנתיים ובעוד שלוש ובעוד חמש עם אותם פיקוסים האלה? אם זה לא יהיה בסכרון באופן מלא,

אדר' פיליפ ברנדס:

האגרונום שלך נת"ע אתמול נתן לנו תשובה שהוא לא יכול להגיד. קודם כל, הפטריה שפוגעת בעצים בשדרה, זו בעיה ארצית.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

עזוב את הפטריה, אני רוצה תשתית. הפטריה לא קשורה ל-נת"ע.

גליה לימור שגיב:

לא, אבל נת"ע מנסה לפתור, אנחנו עושים טיפול לפטריות.

גב' גליה חנוך רועה:

איך הפיקוח יהיה? זו השאלה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אני מדבר קודם כל במישור של התשתית.

אדר' פיליפ ברנדס:

יכול להיות שזה 20 שנה, יכול להיות 50 שנה הוא לא יוכל להגיד. אף אחד לא יכול להגיד. כמו שאנחנו לא יכולים להגיד על העצים ברוטשילד כמה שנים.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

פיליפ, בתכנון עצמו, שאתה בסופו של דבר, נניח שהצעתך התקבלה והזיזו את התחנות, והעצים האלה אנחנו מצליחים לשמר אותם, מה קורה מבחינת התכנון של התשתיות על מנת שאותם עצים יוכלו להמשיך ולהתפתח ולהתקיים?

גב' עירית רחמני:

יש לנו תוכנית טיפול, שכוללת טיפול מקדים גם.

גב' גליה חנוך רועה:

יש תכנון, אבל צריך לדאוג, ואני חושבת שכאן העירייה, החשיבות היא מאד גדולה שיהיה פיקוח. אני לא יודעת בדיוק איזה גורם מפקח בזמן העבודות שאכן המרחקים נשמרים ואכן כל מידות הבטיחות סביב העצים הקיימים נשמרים ואכן התחזוקה של ההמשך וההשקיה והגיזום קורים, זה גם משהו שהוא פקטור מאד חשוב בחיים של העצים האלה, ואני חושבת שזה שלב, או חלק מהעצים הם תחת העירייה וחלק תחת נת"ע, אני לא יודעת בדיוק איפה עובר הקו של מי מטפל במה, אבל זה בהחלט משהו חשוב.

מר חגי ירון:

רציתי להגיד בדיוק את מה שאתה אמרת, ואני מבין שזה גם הוצג אתמול. חיים גבריאלי לצערי נאלץ לצאת והוא לא נמצא פה. יש עבודה מאד גדולה ומקיפה שעושה האגרונום שמתכנן עבור נת"ע, ביחד עם אגף שפ"ע של העירייה ועם חיים גבריאלי והאגרונומים של העירייה, וזה לבדוק על בסיס סקר מאד מקיף והוראות טיפול לכל עץ ועץ, איך להכין אותו לקראת העבודות, איזה הגנה לבצע עבורו. עירית הזכירה מיקום שאסור להתקרב, מבחינת חיתוך השורשים, איזה הגנות ותמיכות יינתנו לעצים האלה, איזה טיפולים ייעשו להם כדי להגן עליהם. אנחנו התמקדנו לדעתי בתחנות ואני בכלל לא בטוח שאפשר יהיה להזיז את התחנות, אולי במספרים בודדים, לא את ה-26, אבל יש לנו, לא יודע, 150, 200,

גב' עירית רחמני:

160 יש בנוסף.

עיריית תל אביב-יפו

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

מר חגי ירון:

תסתכלו על כל האחרים. זה האתגר הגדול, בזה צריך להשקיע את המאמץ.

גב' עירית רחמני:

יש 160 ועוד 41, סך הכול יש 201.

מר חגי ירון:

201, אבל יש את אלה שיורדים.

גב' עירית רחמני:

אלה שיורדים, אז תעשה את החשבון.

אדר' פיליפ ברנדס:

עד בת ים.

גב' עירית רחמני:

לא, לא עד בת ים.

מר חגי ירון:

אני חושב שהמסר כאן הועבר בצורה מאוד ברורה, גם על ידי העירייה וגם על ידי התושבים וגם על ידי כל בעלי העניין והגופים וגופי הרגולציה השונים של המדינה. חברת נת"ע מתייחסת, לפחות בהרגשה שלי, מאוד ברצינות למשימה הזאת. היא עושה ולא חוסכת מאמצים כרגע, גם בתכנון וגם בעדכון התכנון, כדי להבטיח שהעצים האלה שמצבם הוא לא פשוט. אתם צריכים להבין, הם היו שם עשרות שנים, בתנאים לא מאוד טובים, הם חטפו פגיעות לא מבוטלות במהלך השנים האלה, בתי השורשים שלהם, זיהומים, בעיות שקשורות לבריאות שלהם, הם קוראים לזה הפרופיל הרפואי, יש להם פרופיל.

גב' מיכל ברזל כהן:

יש לנו פרופיל רפואי לכל עץ.

מר חגי ירון:

וכאן, אני רוצה להאמין שהמסר הזה עבר בצורה מאוד ברורה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אתה מכיר את האמירה – 'חולה, חולה, חולה – אלמן?' העץ הזה 'חולה, חולה, חולה – הוא יחיה עוד 50 שנה'.

גב' מיכל ברזל כהן:

מה שיש לי להגיד זה ככה – כל הרשימה המפורטת של מה התאמצנו ומה אנחנו מבטיחים שנעשה, תסלחו לי, מניסיוני זה לא עוזר. למה? כי בשטח יש את הקבלן, שהולך לאכול צהריים ומשאיר את הסגן. קבלן שהולך לראות את הגרושה. והשלישי שמתחתיו שהוא בכלל לא מדבר עברית, שאומר הוראות בסינית או בכל שפה אחרת לחמישי, ששי, שביעי, שמיני – והם אלה שחותכים את השורשים אחרי כל מה שהשקעתם בלמצוא פרופילים ולהגדיר תרופות. כל העצים בעיר הזאת חוטפים מה שחטפו והם מחזיקים. למה? עץ הוא ייצור רגיש, אבל גם חזק. פיקוסים יכולים לחיות כל כך הרבה שנים. פיקוסים עם ייצור קדוש. אתם יכולים להגיד שאני משוגעת, לא מעניין אותי. הם מייצרים חמצן, הם נותנים בריאות, הם שומרים עלינו – אתם לא מסוגלים לדמיין אפילו, הם סופחים אנרגיה סלולארית מכל הסביבה, הם עוצרים את האבק, הם עוצרים את הרעש – הרשימה כזאת. הרצון שלכם הוא רצון טוב. יש לנו שקמה עתיקה בת 500 שנה שחיתה יפה מאד בחצרות האחוריות של 4 בניינים, גליה, בין שני פרויקטים של בנייה, שאנחנו עקבנו מהמרפסות עם מצלמות. השכנים, חבר'ה, תצאו, תעקבו מקרוב, תעברו את הגדרות, מתחת לגדרות, תצלמו הכול על המילימטר, ושיהיה לכם מי שימדוד. מפני שהפועלים של הפועלים של הפועלים בסוף הם אלה שמחריבים את כל הכוונות הטובות, ראובן וחגי ויואב. אתם יודעים טוב מאד למה אני מדברת על זה, מפני שזה בעצמותי. העצים האלה חייבים להישאר. אתם לא מדמיינים באיזו רמה של פיגור סביבתי ישראל תל אביב יפו מסומנת אחרי שאתם נוגעים בעץ אחד. זאת צבירה היסטורית. מי היה מעלה על דעתו להעז? מלכתחילה צריך היה שיהיה מלפני 100 שנה כרטיס לכל עץ. בארצות מתוקנות כך עובדים. עץ הוא קדוש, ובמיוחד בארץ שעוברת מדבור, כמו בישראל. תראו מה קרה לנו בצונאמי שהיה לנו. אתם יודעים, זה יהיה עוד יותר גרוע. אנחנו מתמדברים בגלל הבעיות שלא קשורות רק אלינו. חייבים להגן על כל עץ פה, כי רטרואקטיבית זה לא קרה. לפחות בואו נתפוס את השור בקרני עכשיו. ושמישהו יזכור שבעידן הזה, ב-2018, מישהו התחיל להיות אכפתי. ולהגן על זה בחוק. ויתרה מזאת, שאותו אגרונום שיירדם בשמירה, יחטוף קנס. כי אצלנו, הצלחנו דרך עתירות למחוזית, ויודע פה טוב מאד מהנדס העיר שאנחנו מגיעים יפה מאד גם עם עתירות לבית משפט ואנחנו לא נעצר, ואם יש לנו אין ברירה נגיע גם ל-בג"צים. מפני שאכפת לנו, אנחנו חיים כאן ויש הדורות הבאים. תודה.

גב' ורד נבון:

אני רוצה לשאול שתי שאלות ספציפיות – אחת על היושנינגטוניות' שזה מאד בנפשי הנושא הזה, כי אני חוקרת את השדרה הזאת ואני יודעת שזה הסממן היחיד של השדרה ההיסטורית שקיים עד היום. כל השאר כבר נעקר – השנה, עם מגדל המים, הגינות, הגדר – כל ההיסטוריה נעקרה. היושנינגטוניות' חיות 102 שנים, איך אפשר להבטיח שלא תהרגו אחת מהן אפילו? שכל היושנינגטוניות' האלה יישארו בשדרה ההיסטורית. דבר נוסף – מול צהלון יש שדרה, כמו שהיא היתה צריכה להיות – עם דשא, מדשאות ועצים חסונים וגבוהים – ולא קיבלנו מפה ברורה של מה קורה עם העצים האלה, מה הולך לקרות שם, איפה הרכבת עוברת שם, והאם יש לכם איזה תכנון לגעת גם בעצים האלה.

רק עוד משפט אחד – נסעתי עכשיו מיפו לכאן בקו 25, לאורך כל אלנבי יש עצי פיקוס. את יורדת בתחנה, הדלת נפתחת חצי מטר מעץ פיקוס, ואנשים יורדים. למה שזה לא יהיה ככה גם ברכבת? אפילו בלי פיליפ הנהדר הזה שיש לנו ביפו, ואנחנו מודים לו כל יום על זה שהוא קיים והעלה בדעתו תוכנית פשוטה ויפה, אבל גם בתוכנית הזאת הלא נכונה שלכם, אפשר לרדת ליד פיקוס ולא יקרה כלום.

גב' לירון קימל:

אני תושבת יפו, סליחה על האיחור אגב, רצתי מהעבודה באופניים, זה מה שאני עושה, ולכן השדרה מאד חשובה לי. השדרה חשובה לי ממניעים מאד אגואיסטיים של עכשיו, לא של עוד 30 שנה ולא של עוד 50 שנה, כי ילדים כנראה לא יהיו לי, כי לא נראה שיש ממש לאן להביא ילדים בעולם הזה, בטח שלא ככה. העצים חשובים לי כי הם נותנים לי צל כשאני רוכבת על אופניים ביולי אוגוסט ואני מתה מחום כבר ב-8 בבוקר. אני צריכה את העצים האלה לצד הרכבת. אני מאד שמחה שתהיה רכבת, גב' עירית, הרכבת תהיה לי מאד נעימה לידי, יותר מאשר האוטובוסים שלא נעימים לי בכלל. אני מברכת את ההגעה של הרכבת. אני רוצה שזה ייעשה בצורה הגיונית ושלא ניזכר עוד 20 שנה – אוי, מה עשינו – כמו הבטון שכרגע חוסם את העצים מלנשום, שאני לא יודעת למה הוא שם. את יודעת על איזה בטון אני מדברת?

אדר' פיליפ ברנדס:

חגורות בטון, כן.

גב' לירון קימל:

אני לא יודעת מה הפשר של הדבר הזה.

מר ראובן לדיאנסקי-היו"ר:

זה דווקא לא נת"ע עשתה.

גב' לירון קימל:

זו דוגמא למשהו שאין לו שום פשר ומתחרטים על הקיום שלו בדיעבד.

דבר אחרון - כדי שלא נגיע למקום שבו אנחנו מתחרטים על טעויות שעשינו, כמו שהמדינה הזאת טובה בלעשות כל הזמן, אז אפשר, אולי עיריית תעצור את העבודות עכשיו שדיברת עליהן. אפשר להגיד לקבלן – תעצור רגע, נסתכל בתוכניות ואז נראה אם אפשר יהיה להמשיך. למשל, תחנה אחת ליד החדר טכני, אפשר לעצור את העבודות רגע. ועדיף לעצור עכשיו מאשר להתחרט אחר כך ולהגיד – איזה מטומטמים היינו. תהיו חכמים, תהיו צעד אחד קדימה.

גב' גליה לימור שגיב:

קודם כל, להגיד תודה לך, ראובן. אני חושבת שברור פה לכולם שזו סוגיה שהיא לא פשוטה ואין בן אדם אחד פה סביב השולחן או בעירייה שירצה שהסיפור הזה של הרכבת הקלה יתעכב, כי ברור שזה משהו שהיה צריך לקרות לפני המון שנים ואנחנו כבר ב-delay. ברור שזה פרויקט בסדר גודל עצום, שהוא מאד מורכב. אבל אני חושבת שקורה פה משהו שהוא מאד משמעותי. עצם זה שגורמים שונים מצליחים לשבת סביב שולחן אחד ולנהל דיון, שבחלקו הוא מאד מקצועי ופרטני, שזה משהו שלא הצלחנו לייצר עד עכשיו, זה מאד משמעותי, ותודה לך ותודה ליואב, תודה לחגי ולעודד שפינו מהזמן שלהם, וכמובן לכם מ-נת"ע שבאתם לזה. זה מאד משמעותי.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

ולכם ולפיליפ. פיליפ, אל תצטנע.

גב' גליה לימור שגיב:

השאלה היא, אני רוצה להתחבר למה שחגי אמר קודם, איך אנחנו יוצרים מצב שלא על כל מקטע ומקטע נצטרך שראובן לדיאנסקי יכנס את ועדת איכות סביבה כדי לדבר עוד פעם איך מתכננים ומצילים עוד 5 עצים או 50 עצים. איך יוצרים תשתית שבה אנשי ידע, אנשים מקצועיים וגם מבחינות מוסריות וטכניות תושבים, יהיו מעורבים בתכנון של מקטעים? ולא שנצטרך, אתה יודע, לרדוף אחרי זה 9 חודשים או שנתיים או אני לא יודעת כמה שנים.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אחד - יהיה לנו סיכום מאד ברור לדיון הזה.

עיריית תל אביב-יפו

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

שתיים – יש לנו פיבוט, ה-פיבוט שלנו זה מהנדס העיר. מצד אחד הוא מהנדס העיר תל אביב, מצד שני הוא גם יו"ר הוועדה ההנדסית של נת"ע וחבר דירקטוריון. זאת אומרת שהוא לצורך העניין אמור לתכלל ולנהל את כל מה שאנחנו בעצם אומרים כאן, תוך כדי, ועכשיו זה יקרה בצורה יותר עקבית, כי לוח הזמנים הוא נורא קצר, תוך כדי מעקב גם שלנו, ואנחנו נדבר על זה לקראת הסוף, יש פה מספיק ניירות של החלטות וסעיפים שאנחנו נקפיד עליהם. וכבר הדבר האופרטיבי הראשון זה הפגישה של פיליפ עם עירית, דרכה עם אנשי מקצוע, על מנת באמת, כי אני ואני חושב שמרבית האנשים שיושבים פה, לא בקיאים כמו שהוא בקיא בכל פרט ופרט בתכנון ובתכנון שלהם ובתכנון שלו ובכל ההיבטים התשתיתיים וכו', וזה דבר שבעצם יביא אותנו לאיזה שהוא דו שיח מקצועי.

גב' גליה לימור שגיב:

אבל במקביל לפגישה הזאת כבר צריכות להיקבע פגישות והפורומים למקטעים הבאים.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אני אגיד בסוף.

אדר' יואב דוד:

אחרי מה שנאמר פה, אני רוצה עוד שתי מילים. אני כן רוצה להגיד כמה מילים כש-נת"ע עוד פה. דיברתם מדם ליבכם. אני חושב שבעיריית תל אביב, בצוותי התכנון, אנחנו נמצאים בדיוק במקום שאתם נמצאים. אני חושב שהערנות הציבורית שלכם, האחריות האישית שלכם למה שאתם מביאים הוא חשוב מאד. ואני מברך אתכם על זה. להקים פרויקט כמו הפרויקט של רכבת קלה, פרויקט מורכב, יש המון לחצים, של כסף, של זמן, אילוצים הנדסיים. הדברים הערכיים של עץ ושל סביבה עירונית ושל מרחב ציבורי, שאנחנו מנסים תמיד להעמיד אותם בראש סדר העדיפות, תמיד נמצאים באיזון או צריכים להיכנס לאיזון כמו כסף וזמן ואילוצים כאלה ואחרים, ואני חושב שמעורבות ציבורית בעניין הזה היא חשובה ובעניין הזה אני חושב שגם אם, פיליפ, לא קיבלת תשובות, זה שאתה נמצא פה ולא מוותר אני מאד מעריך את זה. אני מקווה ואני חושב שמבחינה מסוימת זו חובה שלנו, גם כעירייה וגם כ-נת"ע, אני לא יכול לדבר בשם נת"ע, אבל מהנדס העיר שהוא המנהל הישיר שלי נמצא בשני העולמות האלה, ושוב אני אומר, אני חושב שזו חובה שלנו להתייחס לזה ולשבור את הראש ולמצוא פתרונות. זה פעם אחת.

קריאה:

חובה לעשות שיתוף ציבור אמיתי גם, לפני שהפרויקטים מתחילים.

עיריית תל אביב-יפו

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

אדר' יואב דוד:

פעם שניה – אני באמת חושב שאתם צריכים לדעת שאנשים שנמצאים היום במוסדות התכנון, גם בעירייה, אני מקווה שגם ב-נת"ע בגורמי התכנון שלהם, אנחנו מבינים ויודעים שהעצים, לא רק בשדרות ירושלים, בכלל, כל הסוגיה של עצים, בעיקר בתוואי ה-רק"ל, ובתוכו הדגש על זה ששדרות ירושלים מאד רגיש, אנחנו מפתחים עכשיו בתי גידול חדשים, אנחנו עמלים על זה. גם לדבר הזה יש משמעויות של כסף וזמן. הוועדה המקומית אישרה מדיניות צל לעיר עכשיו למרחב ציבורי, לרחובות, אנחנו מתעסקים בזה, זה בסדר עדיפות גבוהה אצלנו בתוכניות. בגבעון אנחנו נמצאים בתכנון מפורט להוסיף עצים בשעה טובה. למה לא שמו עצים – זה סיפור אחר, אבל אני מבין ואני שמח שאתם באים עכשיו ומדברים על משהו לפני.

גב' מיכל ברזל כהן:

למה לא שיתפתם ציבור? צריך שיתוף ציבור, לא בסוף. לא על הנייר.

גב' ורד נבון:

שיתוף ציבור אמיתי, לא מה שעושים היום.

אדר' יואב דוד:

אני מסכים. אני רוצה להציע ש-נת"ע ירימו את הכפפה ושתהיה אפשרות לשמוע את הדברים ולקבל תשובות שהן רלוונטיות.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

בואו נחזור ל-נת"ע.

גב' גלי גלט שמחי:

לשאלה של ורד – אנחנו העברנו את סקר העצים לגבי ה'ושינגטוניות'. אנחנו נמצאים עכשיו על פי התכנון המפורט. ככל שאני יודעת, על פי התכנון המפורט, לא נכרתת אף 'ושינגטוניה' בשדרה ההיסטורית. זה הנתונים שהעברנו לכם וזה מה שאתם יודעים וזה מה שאני יודעת. זאת התשובה. גם קיבלתם את הסקר וגם גליה קיבלה את הסקר ואלה הנתונים.

גב' ורד נבון:

דווקא מול נוגה כן ראיתי,

גב' גלי גלט שמחי:

אני אומרת את המידע המפורט שקיים ברשותנו. אין לי עדכון לגבי המידע הזה. מה היתה השאלה השניה?

גב' ורד נבון:

מול צהלון יש עצים מפוארים.

קריאה:

כמו כל השדרה. שירי דיברה על ה-1.54 מטר ו-1.32 מטר, זה מתייחס גם אליהם.

גב' גלי גלט שמחי:

גם אליהם, עד כמה שאני יודעת. זה אלה ששומרים עליהם. התשובה היא גם פה חיובית. היכן שאין תחנה אנחנו שומרים. אני חושבת שצריכים לזכור, גם הגברת שדיברה כאן, שהיא רוצה שנשמור על השדרה, באמת, אנחנו עושים מאמץ גדול, וזה באמת, האתגרים שתיארת, אנחנו צריכים להתמודד איתם. בסדר, אנחנו עושים הרבה. האגרונום מקבל אצלנו מקום של כבוד. אנחנו מתחילים את התכנון מההנחיות שלו. ובאמת, עושים פיקוח כזה, אחר. להגיד שאין שום סיכוי שיבוא מישהו ויפגע? אין לי ביטוח, אבל אנחנו עושים באמת מאמץ מאוד גדול כדי לשמור על השדרה. בשבוע שעבר עשינו הדרכה לקבלנים, הבאנו את האגרונום, הסברנו שוב ושוב, אנחנו עושים מאמצים גדולים.

לגבי ההצעות, אני אומרת, פיליפ פה תיקן אותי שהנושא של העצים לא נבחנו בהקשר של המיקום של התחנות – אני חושבת שזה לא נכון. יש שיקולים הנדסיים נוספים. העלו פה כמה הצעות שאנחנו חושבים שהן הצעות ששווה היה לבחון אותן. אנחנו עדיין בתהליך הבחינה. כמו שאמר מהנדס העיר, הנושא הזה יובא לוועדת הנדסה ותתקבל החלטה. בסופו של דבר צריך, כמו שיואב אמר, צריך לקחת מגוון של שיקולים ולבחור את ההחלטה המיטבית.

אדר' פיליפ ברנדס:

תרשו לי שניה. אם זה נכון, איך את יכולה להסביר דבר כזה שתחנת סלמה, מתוך כל האפשרויות הקיימות לאורך השדרה, דווקא שם יש תחנה שיש שם את קבוצת העצים הכי מדהימה מכל השדרה. אין שם אילוצים טכניים או אחרים, אתם הקמתם את זה שם כי אתם לא לקחתם בחשבון את העצים הקיימים. אם הייתם לוקחים את העצים הקיימים בחשבון, לא הייתם מקימים את זה שם. מה זה לקחת בחשבון? זה להתייחס.

כרמית בן מרדכי:

לא שמעתי מילה על קנסות, אף מילה.

עיריית תל אביב-יפו

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

גב' גליה חנוך רועה:

אני רוצה להגיד תודה לראובן ולכל מי שהגיע, ואני רוצה להגיד תודה על הפגישה אתמול. אני חושבת שמה שקורה עכשיו, תחושה שיש איזו נכונות לבחון את הדברים ברמה מאד, רזולוציות עמוקות, הוא הדבר הנכון שקורה עכשיו. אני חושבת שאתם חייבים להסתכל אחורה על השנתיים האלה שניסינו להגיע למצב ולא הצלחנו. ואני חושבת שאתם חייבים לציבור את הניסיון האמיתי ואת ההצלחה של, אולי לא כל העצים, אבל בהחלט לבחון את זה עד הסוף, וזה יוערך מאד, והמשך הדרך מול הציבור, מול העירייה, ייראה אחרת אם הדברים האלה תהיינה להם איזה שהן תוצאות אמיתיות בשטח בשלב הזה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

לפני שאת הולכת, משפט אחד בהמשך לדברים של גליה. בהתראה 'סופר' קצרה, נדמה לי מאתמול אחר הצהריים, את ואתם הגעתם לפה, אני מאד מעריך את זה. אני גם פעם ראשונה שאני פוגש אתכם ואני מעריך את הדו שיח שיש כאן. אני גם רוצה להאמין, ויותר מאשר רוצה להאמין, שיש איזו שהיא פתיחות והבנה נוכח הדברים שנאמרו פה על ידי כל האנשים שנמצאים פה, וזה באמת 'פינאטס' של מה שבעצם רוח הדברים או רצון הציבור הכללי בכלל באמת לשמר עצים ולחיות בעיר שיש גם טבע עירוני וגם איכות חיים ולא רק בניינים ודברים שצומחים לנו. בכל מקרה, תהיו עם לב פתוח ועם נפש חפצה ותעזרו לנו להציל את העצים האלה, כי זה 'סופר' חשוב לעיר. אז תודה שבאתם.

נציגי נת"ע והמתכנן פיליפ ברנדס עזבו את הדיון

מר אלון אלירן:

לי יש שאלה – מי בעצם מייצג במינהל ההנדסה את האינטרס של העצים?

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

מהנדס העיר, אדריכל העיר ואפילו חגי ירון, שמענו ממנו שהוא מנהל מינהלת ה-רק"ל, שמענו אותם והם אנשי המקצוע, שבסופו של דבר נמצאים בקשר שוטף יום יומי מול נת"ע והם האנשים שצריכים באמת לדאוג לביצוע ולתכנון הפורמאלי של העניין הזה.

אני רוצה לסכם את הישיבה ואני רוצה להקריא איזו שהיא החלטה, כי אנחנו צריכים גם לעשות דברים בסדר זמנים די קצר, כי מדובר על חודש, חודש וחצי, וצריכים להיות מאד ברורים. ההחלטה הזאת תעבור גם ל-נת"ע וגם כמובן לכל גופי העירייה השונים וראש העיר וכיו"ב.

לאחר דיון מקיף ורציני אנחנו רושמים לפנינו את ההחלטות הבאות:

1. ועדת איכות הסביבה וועדת טבע עירוני ובע"ח רואה בעצים במרחב הציבורי בכלל ובשדרות ירושלים בפרט, ערך טבע עירוני חשוב ביותר שתורם רבות לאיכות החיים, לבריאות הציבור, לסביבה, לאיכות המרחב הציבורי ולעידוד העירוניות המקיימת.
2. ועדת איכות הסביבה וועדת טבע עירוני ובע"ח מבקשת ומצפה כי חברת נת"ע תבחן ברצינות רבה ובלב חפץ את התוכנית החלופית שהוצגה בוועדה בנוכחות נציגי נת"ע ומהנדס העיר ת"א יפו על ידי על ידי אדריכל פיליפ ברנדייס, בגיבוי החברה להגנת הטבע. מדובר בתוכנית שדואגת לשימור 26 עצי פיקוס וותיקים על ציר שדרות ירושלים ומאפשרת בשינויים קלים הסדרת תחנות ה-רק"ל. תוכנית זו הוצגה גם למתכנני נת"ע.
3. מהנדס העיר אשר משמש כיו"ר הוועדה ההנדסית של נת"ע יביא את התוכנית החלופית שהציג אדריכל פיליפ ברנדייס לדיון של הוועדה בשבועיים הקרובים ויבדוק אפשרות להזמין את אדריכל פיליפ ברנדייס לדיון.
4. יו"ר הוועדה יפנה לראש עיריית תל אביב, מר רון חולדאי, במטרה לגייס את תמיכתו לתוכנית החלופית של אדריכל פיליפ ברנדייס.
5. ועדת איכות הסביבה, וועדת טבע עירוני ובע"ח פונה ומבקשת מחברת נת"ע על מנת לראות בעצים בשלב התכנון כתשתיות, בדיוק כמו תשתיות אחרות, כמו חשמל, מים, ביוב וכיו"ב. יש לקחת את סוגיית העצים ושימורם בחשבון בשלב התחלתי של גיבוש התוכנית ולאפשר תשתית מתאימה הכוללת גם פרטי שתילה איכותיים.

עיריית תל אביב-יפו

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

6. ועדת איכות הסביבה וועדת טבע עירוני ובע"ח מקימה ועדת מעקב בהשתתפות: ראובן לדיאנסקי – יו"ר, גליה חנוך רועה, אדר' פיליפ ברנדס ו-ורד נבון, לצורך מעקב אחר עדכון תוכנית הקו האדום וסוגיית העצים בשדרות ירושלים.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אני מודה לכולם ונועל בזאת את הישיבה.

*** הישיבה נעולה ***

ועדת איכות הסביבה וועדת טבע עירוני ובע"ח

יו"ר הועדה: עו"ד ראובן לדיאנסקי

החלטות הועדה משיבתה ביום 15/5/18 בנושא:

עתיד העצים בשד' ירושלים - לאור הסדרת הקו האדום של הרק"ל

השתתפו בדיון: עו"ד ראובן לדיאנסקי-יו"ר הועדה, מר עודד גבולי-מהנדס העיר ודירקטור בחב' נת"ע, מר יואב דוד-אדריכל העיר, מר חגי ירון-מנהל מינהל הרכבת הקלה בעירייה, גב' גלי גלט שמחי-סמנכ"ל איכות וקיימות בחב' נת"ע, גב' עירית נחמני-מנהלת אגף התנועה בחב' נת"ע, גב' גליה חנוך-רועה, מנהלת קהילה ת"א - החברה להגנת הטבע, גב' גליה לימור שגיב-רכזת קהילה ופעילות ציבורית-החברה להגנת הטבע, גב' מיכל נהרי-אגרונומית גנים ונוף באגף שפ"ע, מר חיים גבריאל-אגרונום אגף שפ"ע, מר עזרה זיו-מנהלת תחום העצים באגף שפ"ע, מר פיליפ ברנדיס-אדריכל ומתכנן ערים, גב' ורד נבון, גב' אביבה שמש, מר רפאל חזני, מר רועי ניסים, גב' סיגל שכטר, גב' מיכל ברזל כהן, גב' כרמית גן מרדכי, מר אלון אליהו, גב' לימור קומץ.

ועדת איכות הסביבה וועדת טבע עירוני בעיריית תל אביב-יפו התכנסה ביום 15/5/18 לדון בנושא "עתיד העצים בשד' ירושלים - לאור הסדרת הקו האדום של הרק"ל". הועדות כונסו על מנת לדון בעתיד 26 עצי פיקוס עתיקים ומרשימים הנמצאים בשד' ירושלים בקטע שבין רחוב בן צבי לרחוב ארליך, אשר על פי התכנית הקיימת של הקו האדום של הרק"ל מיועדים לכריתה. בדיון הוצגה תכנית חלופית ע"י אדריכל פיליפ ברנדיס אשר מאפשרת שמירת עצי פיקוס בשדרה ע"י שינוי של מיקומי 3 תחנות בציר האמור (רצ"ב לסיכום הנ"ל תוכניתו של אדריכל ברנדיס). הדיון התקיים גם לאור כוונת חברת נת"ע להגיש בשבועות הקרובים תכנית מתקנת לקו האדום וכעת הזמן להשפיע על התוכנית במטרה להציל את העצים האמורים.

בתום דיון מקיף ורציני התקבלו ההחלטות הבאות:

1. ועדת איכות הסביבה וועדת טבע עירוני ובע"ח רואה בעצים במרחב הציבורי בכלל ובשדרות ים בפרט, ערך טבע עירוני חשוב ביותר שתורם רבות לאיכות החיים, לבריאות הציבור, לסביבה, לאיכות המרחב הציבורי ולעידוד העירוניות המקיימת.
2. ועדת איכות הסביבה וועדת טבע עירוני ובע"ח מבקשת ומצפה כי חברת נת"ע תבחן ברצינות רבה ובלב חפץ את התכנית החלופית שהוצגה בוועדה בנוכחות נציגי נת"ע, ומהנדס העיר ת"א-יפו על ידי אדריכל פיליפ ברנדיס בגיבוי החברה להגנת הטבע. מדובר בתוכנית שדואגת לשימור 26 עצי פיקוס ותיקים על ציר שד' ירושלים ומאפשרת בשינויים קלים הסדרת תחנות הרק"ל. תכנית זו הוצגה גם למתכנני נת"ע.
3. מהנדס העיר אשר משמש כיו"ר הוועדה הנדסית של חברת נת"ע יביא את התוכנית החלופית שהציג אדריכל פיליפ ברנדיס לדיון בוועדה הנדסית בשבועיים הקרובים ויבדוק אפשרות להזמין את אדריכל ברנדיס לדיון.
4. יו"ר הועדה יפנה לראש עיריית ת"א, מר רון חולדאי, במטרה לגייס את תמיכתו לתכנית החלופית של אדריכל פיליפ ברנדיס.
5. ועדת איכות הסביבה וועדת טבע עירוני ובע"ח פונה ומבקשת מחברת נת"ע לראות בעצים, בשלב התכנון, כתשתיות בדיוק כמו תשתיות אחרות, כגון: חשמל, ביוב, מים וכיו"ב. יש לקחת את סוגיית העצים ושימורם בחשבון בשלב התחלתי של גיבוש התוכניות ולאפשר תשתית מתאימה הכוללת גם פרטי שתילה איכותיים.
6. ועדת איכות הסביבה וועדת טבע עירוני ובע"ח מקימה ועדת מעקב בהשתתפות ראובן לדיאנסקי, יו"ר, גליה חנוך-רועה, אדריכל פיליפ ברנדיס וורד נבון לצורך מעקב אחר עדכון תכנית הקו האדום וסוגיית העצים בשד' ירושלים.

העתיקים: רון חולדאי-ראש העירייה, מנחם לייבה-מנכ"ל העירייה, עוזי סלמן-היועמ"ש, יהודה בר און-מנכ"ל נת"ע, חברי ועדות איכות סביבה וטבע עירוני ובע"ח ומוזמנים.